

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1997

Número 92

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 18 de novembre del 1997.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 5902/97, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni entre l'ens RTVE i el Govern balear. 3818
 - 2) RGE núm. 5892/97, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cost econòmic dels estudis universitaris fora de les Illes Balears. 3819
-

- 3) RGE núm. 5893/97, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'increment del percentatge d'ajut per al desplaçament d'esportistes en competicions interinsulars. 3820
- 4) RGE núm. 5897/97, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a la data de presentació del Pla de salut mental al Parlament. 3821
- 5) RGE núm. 5840/97, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a incineració de residus sòlids urbans. 3822
- 6) RGE núm. 5903/97, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a condicionament de la carretera PM-731. 3823
- 7) RGE núm. 5904/97, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programes televisius basats en fets reals. (Ajornada). 3824
- 8) RGE núm. 5864/97, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes de construcció dels centres escolars. 3824
- 9) RGE núm. 5898/97, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a presentació del Pla de salut mental al Parlament. (Retirada). 3825
- 10) RGE núm. 5841/97, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a reciclatge i compostatge a l'illa de Mallorca. 3826
- 11) RGE núm. 5865/97, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a construcció dels centres escolars. 3825
- 12) RGE núm. 5866/97, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a documents correctament escrits en català. 3825

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 4695/97, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del Govern en relació amb la construcció d'una residència d'alts càrrecs a cap des Pinar. 3828

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 5637/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig de la substitució de reactors per turbo-hèlices per part del Grup Ibèria en les relacions entre Palma i València, Alacant, Bilbao i altres ciutats. 3839
- 2) RGE núm. 5682/97, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per garantir les comunicacions aèries entre les Illes Balears. 3839

- IV.- **Proposar al ple de la cambra la retirada de la Proposició de llei de foment i regulació del voluntariat social, RGE núm. 1947/95, i de l'Esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 3180/95 (Escrit RGE núm. 5496/97, presentat pel Grup Parlamentari Popular).** 3847

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, vagin ocupant els seus escons, que començam aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 5902/97, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni entre l'ens RTVE i el Govern balear.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes. La primera la formula el diputat Sr. Francesc Quetglas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni entre els ens de RTVE i el Govern balear. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Estaràs, que supòs que serà qui em contestarà, per la premsa, l'opinió pública, i també el Consell Assessor de RTVE de les Illes Balears, que fa cinc o sis mesos que no es reuneix, ens assabentam que es fa un anunci des del Govern de l'existència dels treballs previs a la signatura d'un conveni, segons sembla, entre el Govern i l'ens públic RTVE, segons el qual, segons sembla, el Govern pagaria 200 milions de pessetes a l'ens públic a canvi que aquest incrementaria la programació pròpia del centre. Volem que davant el Parlament el Govern confirmi o no, primerament, l'existència o no d'aquest projecte, i segon, si existeix aquest projecte, quin és l'estat de la seva tramitació, quin és l'estat de les converses que tinguin lloc entre el Govern i l'ens públic de RTVE. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. El Govern no ha tancat encara cap conveni ni cap acord, el que sí ha fet és, des de fa una sèrie de mesos, negociar les possibilitats per ampliar la programació de RTVE a les Illes Balears, la qual cosa és, com vostè sap, Sr. Diputat, un encàrrec tradicional d'aquesta cambra i una petició de la societat de les Illes Balears.

dins aquestes negociacions, s'hi ha plantejat, com a punt de partida fonamental, que hi hagi una millora de la xarxa de transmissions de TVE i de Ràdio Nacional d'Espanya a les Illes amb la incorporació, com a mínim un enllaç permanent de les illes petites amb la major.

El Govern, no és que vulgui finançar el que ja es fa, sinó aportar dins uns límits raonables el desenvolupament d'una ampliació de programació que ara no existeix. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Bé, li he de dir, francament, que la informació que vostè aporta en aquest moment és molt escassa, és a dir, la veritat és que la informació que hi havia al mitjà de comunicació era més gran i més detallada, parlava d'uan aportació concreta de 200 milions de pessetes, parlava de coses molt més precises que el que vostè ens acaba de dir.

Durant la campanya electoral, el Partit Popular va prometre un increment de programació, va prometre un canvi d'horaris, va prometre una estabilitat en els horaris, fins i tot es va permetre el luxe de prometre un programa específic, una espècie d'informe setmanal dedicat a la informació concreta de les Illes Balears, el que no va dir el Partit Popular en campanya electoral és que ho hauríem de pagar, això, el que no va dir durant la campanya és que això ens costaria, per ventura, 200 milions de pessetes als ciutadans de les Illes Balears. Ho va amagar, això.

Jo no sé per què en aquest moment els ciutadans de les Illes Balears hem d'aportar, hem de fer, hem de pagar el nostre impost revolucionari per pagar el dèficit, multiplicat per tres, de Televisió Espanyola des que el Partit Popular se n'ha fet càrrec, des que el Partit Popular ha convertit la Televisió Espanyola en un instrument propagandístic al servei del Sr. Aznar. El que no va dir el Partit Popular és que perquè Televisió Espanyola es convertís, a més d'un instrument propagandístic al servei del Sr. Aznar, en un instrument propagandístic al servei del Sr. Matas, hauríem de pagar una factura els ciutadans de les Illes Balears. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Estaràs, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Que jo recordi, dels anys que som diputada, he sentit en moltíssimes ocasions aquest encàrrec del Parlament, d'aquesta ampliació de programació. És clar que en aquesta cambra, ja ho sabem, dolent si ho fas, dolent si no ho fas.

Sr. Quetglas, vostè n'hauria d'estar content, el Govern ni ho ha demanat, ni ho vol demanar, ni hi vol participar, ni hi vol actuar, dins el contingut de Televisió Espanyola, de forma que, passi el que passi, el Govern no hi participarà, entre altres coses perquè pensam que la Televisió Espanyola és una empresa especialitzada en comunicació, i sap comunicar. Únicament el que volem és fer complir aquest encàrrec del Parlament, el que passa és que *crec el ladrón que todos son de su condición*. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 5892/97, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cost econòmic dels estudis universitaris fora de les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Joan Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al cost econòmic dels estudis universitaris fora de les Illes Balears. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Cada vegada són més les famílies que tenen fills que, per necessitat que aquí no poden cursar estudis universitaris, s'han de desplaçar a la península, fins i tot es podria assimilar aquesta situació a menorquins i a eivissencs que s'ohan de desplaçar a Mallorca per cursar-hi estudis universitaris. La pregunta és que volem saber si el Govern ha fet qualque anàlisi del cost econòmic que suposa tenir un fill que realitza estudis universitaris fora del territori de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres, aquesta anàlisi, no l'hem feta perquè és molt difícil, depèn molt de les circumstàncies concretes, depèn si s'estudien ciències o humanitats, depèn si la residència és a un col·legi o a un pis, depèn si es comparteixen, en aquesta segona opció, les despeses amb altres companys o no. Per tant, una idea aproximada, com és natural, tenim, el que no podem donar és una xifra exacta del que costa estudiar fora de les Illes, perquè les circumstàncies són molt diferents.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. L'objectiu de la pregunta era, com supòs que el conseller intueix, posar de manifest una situació injusta i desequilibrada. Jo pens que la situació d'un pare que ha d'enviar un fill a estudiar a la península, en aquest cas que es demanava, suposa, aproximadament, entre un milió i un milió i mig de pessetes anuals. Crec que aquesta situació injusta s'hauria de corregir; independentment de la idea que voler ajudar en aquesta situació sigui bona, crec que no és suficient la deducció de 10.000 pessetes a l'any per universitari matriculat a la península. Vull posar de manifest que una desgravació... la desproporció que suposa una desgravació sobre IRPF de 10.000 pessetes, quan estam parlant d'un cost anual que pot estar sobre el milió o milió i mig de pessetes; una residència pot costar unes 100.000 pessetes mensuals, una matrícula, unes 100.000 pessetes anuals, els viatges que es facin de desplaçament, pot estar sobre aquest milió i mig aproximadament.

Crec que als estudiants universitaris, jo personalment vaig ser un dels que va patir aquesta situació, s'hauria de donar una ajuda molt superior, i molt superior a la que fins i tot, segons pareix, en el pressupost de la seva conselleria s'ha contemplat per a l'any que ve. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Ferrer.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, un dels desavantatges que intentam corregir, com vostè sap, a través d'una llei que compensi el fet de la insularitat, un dels desavantatges que tenim a les Illes, és aquest, i li record també que aquesta situació fa molts anys que es dona, s'ha donat des de sempre, no és una qüestió nova i, per tant, nosaltres no érem competents en matèria d'ensenyament universitari fins l'any passat.

En qualsevol cas, jo crec que les xifres que dona vostè són aproximades. Jo també li puc contestar en matèria de reformes tributàries. Si vostè em diu que 10.000 pessetes és molt poc envers el que costa això, idè, quan vostès regulaven també com a despesa deduïble en l'impost de la renda que surar un infant podia costar 20.000 pessetes o tenir un minusvàlid a càrrec de la família, no ho sé, 35.000 o 50.000 pessetes. Crec que això no és argument i crec, en qualsevol cas, que nosaltres sí que a partir de l'any que ve farem, apart d'aquesta mesura tributària, qualque cosa que no s'havia fet, que vostès no havien fet mai, i és posar damunt la taula aquesta primera partida de 100 milions de pessetes per compensar els desavantatges, especialment dels estudiants de Formentera, Eivissa i Menorca, que pateixen encara molt més la insularitat que els de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer.

I.3) Pregunta RGE núm. 5893/97, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'increment del percentatge d'ajut per al desplaçament d'esportistes en competicions interinsulars.

Passam a la següent pregunta, la 5893/97, que formula l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a increment del percentatge d'ajut per al desplaçament d'esportistes en competicions interinsulars. Té la paraula, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Han estat molts grups polítics, institucions, clubs esportius, esportistes qui han reclamant des de 1997 l'increment de les partides pressupostàries per ajudar a pagar el cost, a tot el que són les competicions autonòmiques, de tots el que són els desplaçaments interinsulars, i, per tant, front als recursos que dins 1997 ha aportat el Govern, i suposadament creim que aquest conseller, el conseller d'educació, ha fet cas d'aquestes sol·licituds, ens agradaria saber de quina quantitat pensa partir dins els pressupostos de l'any 97, i incrementar els ajuts, incrementar-ne la quantitat per ajudar aquests desplaçaments interinsulars en competicions esportives. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. té la paraula el conseller d'Educació, Cultura i Esports.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Com que no sé si es refereix a increment que hagi pogut tenir la partida al llarg del 97 o a l'increment que patirà l'any 98, li diré que l'any 97 es varen pressupostar vuit milions de pessetes, que es convertiran via modificació i per necessitats d'ajuda a aquests desplaçaments, en setze milions de pessetes. I per al 98, per a desplaçament per a competicions autonòmiques, hi ha onze milions de pessetes pressupostats, i per a convenis amb clubs, hi ha dinou milions. Per tant, entre una partida i una altra, l'any que ve hi haurà trenta milions de pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer. Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada? Té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. La pregunta era molt clara, Sr. Conseller. M'agradaria que les llegís. Dins 1997. Dins 1997, se'ns ha dit 16 milions de pessetes, que suposa una reducció respecte de l'any passat. Però, és més, nosaltres, la veritat, creiem que dins 1997 aquests 16 milions de pessetes s'augmentarien, i creiem que s'augmentarien perquè, fins i tot gent del seu grup, que dona suport a vostè, al Govern, gent que seu a l'altre banda, del Grup Popular, assenyalava a través dels mitjans de comunicació la bona disposició d'aquest conseller per augmentar aquestes partides pressupostàries, sol·licituds que li han arribat de la pròpia presidència del Consell Insular de Menorca assenyalaven que augmentarien dins 1997, i és així que li ho sol·licitaven, aquests recursos de 16 milions, que suposen una rebaixa respecte de la quantitat final que es va gastar dins 1996 per a desplaçaments.

Per tant, la veritat, quan l'oposició ho demanam, en aquesta comunitat autònoma, malauradament, no ens fan massa cas, però francament creim que a institucions de la Comunitat Autònoma, com són els consells insulars, que reclamen que aquestes partides augmentin, que són del seu propi grup polític, i que aquests diuen als clubs de les altres illes que s'augmentarà aquesta partida dins aquest exercici pressupostari, francament, creiem que tendrien millor resultat que nosaltres, però bé, veim que, evidentment, el Govern passa olímpicament del que són les demandes d'una qüestió tan important per fer comunitat com que els desplaçaments entre illes siguin possibles i no gravin el fet de fer comunitat, cosa vertaderament difícil amb un govern del Partit Popular Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol fer ús de la paraula, Sr. Ferrer?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. A mi em pareix molt bé tot el discurs reivindicatiu que ha fet vostè, el que passa és que no escolta el que li he contestat. Enguany pràcticament s'ha doblat la partida que hi havia i que per a l'any que ve pràcticament s'incrementa en un cent per cent, la partida. Apart d'això, vostè pot dir que no tenim les demandes que hi ha, però, en fi, jo em remet al que li he dit a la primera contestació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 5897/97, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a la data de presentació del Pla de salut mental al Parlament.

Passam a la següent pregunta, la 5897/97, que formula l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a la data de presentació del Pla de salut mental al Parlament.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats.

Sr. Conseller, aquesta pregunta respon que quan pensa el Govern presentar en el Parlament el Pla de salut mental. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bover. Té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Estimam la presentació del Pla de salut mental durant el primer semestre de l'any que ve.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Bover? Té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. He d'agrair la resposta al Sr. Conseller, però reiterarem una altra vegada la urgència de debatre en aquest parlament el Pla de salut mental. Per tant, demanam també que es debati, a més que s'hi presenti, aquest pla. Maldament no s'hi hagi presentat el Pla de salut, pensam que és urgent que s'hi debati el Pla de salut mental. Aquesta reiteració només respon a una preocupació sobre aquest tema i també perquè el Sr. Conseller no se n'oblidi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bover. Té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el conseller no s'oblida d'aquest tema, perquè li preocupa moltíssim. Ja ho vaig dir en la compareixença de pressupost l'altre dia, vostè hi era present. Creim que és raonable que, abans del Pla de salut, ja s'hi pugui presentar el Pla de salut mental. Pensam que és un apartat que pot tenir un tractament apart, i pensam que dins el primer semestre s'hi podrà presentar. Vostè ja ho sa perquè n'hem parlat altres vegades, que ja hi ha un document bàsic, molt extens, elaborat per la famosa comissió mixta Insalud-Serbasa, sobre la reforma de la salut mental a les Illes Balears, i en base a aquest document es treballa ja en aquest pla.

Insistesc, Sr. President, que nosaltres pensam que dins el primer semestre del 98 podrà entra en el Parlament aquest pla perquè hi sigui discutit, òbviamment, com es natural.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 5840/97, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a incineració de residus sòlids urbans.

Passam a la següent pregunta, la 5840/97, que formula l'hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes balears, relativa a la incineració de residus sòlids urbans. Té la paraula, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Dia 4 de novembre del 97 es reunia la comissió mixta de la Unió Europea a Madrid, amb motiu d'una compareixença de la ministra de Medi Ambient, Isabel Tocino.

En matèria de residus, la ministra hi manifestava el següent, que en matèria de residus, la política espanyola es basava, en primer lloc, en la reducció dels fems; com a segon gran objectiu, reciclatge i la reutilització dels fems, i parlant de l'eliminació restant del que no pogués ser ni reutilitzat ni reciclatge, deia taxativament que l'aprovació d'una determinada directiva de què es parlava a nivell d'Unió Europea, "*lo que estaría haciendo era incentivar un tipo de eliminación de residuos que España no comparte, como es el de las incineradoras*", i continua més endavant, per si algú no se n'havia assabentat, que si se'n obliga a posar en marxa aquesta directiva que hi ha en debat dins la Unió Europea, "*nos están obligando a acudir a la incineración, y aparte de que no es un principio que nosotros, como Ministerio de Medio Ambiente, compartamos, piensen ustedes*", etc.

Tenint en compte el que va dir la ministra fa pocs dies en el Congrés no té res a veure amb la política de residus que practica el Govern balear, d'aquí la nostra pregunta, en principi ingènuament plantejada, sobre si el Govern balear comparteix o no els criteris en política de residus plantejats pel Govern de l'Estat a través de la seva ministra de Medi Ambient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per part del Govern, té la paraula el conseller de Medi Ambient, el Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

M'ha donat una alegria, Sr. Grosske, m'ha donat una alegria, perquè pensava que ara es dedicava vostè a la premsa de color rosa, perquè quan em va demanar la compareixença de la ministra de dia 4 d'octubre, dic "això és que a *la boda de la infanta* va fer qualche declaració i no me n'he assabentat".

Miri, la veritat, havia cercat abans i després de dia 4 d'octubre unes declaracions de la ministra, que no havia trobat, en el Congrés, és a dir, vostè mateix ha aclarit que les havia fet a Europa. Per tant, li agrairia que una altra vegada que vulgui plantejar una pregunta, faci-ho d'una manera concreta i que no es presti a confusió com ha passat aquesta vegada.

De totes maneres, i així, de sobte, davant l'explicació que vostè m'ha donat, jo també li'n vull donar una, d'explicació. Diu que les prioritats..., que la Sra. Ministra va dir, i això ho diu vostè, és a dir, jo no he tengut ni l'oportunitat de llegir les declaracions, perquè dia 4 d'octubre no en fa ver, era a les noces, l'hi puc confirmar, perquè fins i tot he cridat al ministeri per saber-ho.

Parla d'una reducció de residus sòlids urbans, criteri compartit, absolutament; parla d'un reciclatge i reutilització de residus sòlids urbans, criteri compartit, absolutament, és el que estam fent a TIRME, la incineradora, hi estam valoritzant els residus que rebem en aquesta comunitat, estam generant energia elèctrica. Per tant, jo no crec que hi hagi cap tipus de discrepància entre l'opinió de la ministra i el que es fa en aquesta comunitat, Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramis. Vol fer ús de la paraula, Sr. Grosske? Té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIORI:

Bé, jo lament que els serveis d'assessorament, amb què segurament el Sr. Conseller compta a la conselleria, no l'hagin permès superar la dificultat d'un error de data en la pregunta, entre 4 d'octubre i 4 de novembre, quan la compareixença davant el Congrés, no davant Europa, va ser fins i tot motiu d'informacions de premsa extenses, perquè va ser una qüestió important. Però entrant en la qüestió de fons, jo lament dues coses: Una, que vostè no comparteixi els criteris de política de residus del Govern de l'Estat, perquè són, i és un govern conservador, bastant més progressistes que la *caverna mediambiental* que el seu govern representa, però em sap greu que vostè vengui aquí a prendre el pèl a la cambra, això em sap greu, perquè si la ministra diu clarament que està pel reciclatge i la reutilització i que està en contra de les incineradores, és que no planteja aquest *camelo* de la valorització dels residus a través de la incineració i la conversió en energia elèctrica. La ministra, taxativament, ha dit que, a ella, no li agraden les incineradores, que aquesta no és la política del Govern espanyol en matèria de residus, i sí el reciclatge i sí la reutilització, i vostè, per intentar pastar el que és impastable, em diu que la incineració és igual a reciclatge; això és prendre el pèl al Parlament, als mitjans de comunicació i als ciutadans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Vol fer ús de la paraula, Sr. Ramis? Té vostè la paraula..

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Grosske, són dos errors, i són seus, i li promet de veritat que no m'han permès trobar les declaracions de la ministra, ho cregui o no, és igual, no els necessit, tenim un criteri format a aquest respecte i podem contestar tot d'una.

Vostè no m'ha escoltat, en absolut, a més. Jo li he dit que sí que compartia els criteris de la ministra, no que no els compartís, que sí que compartia els criteris de la ministra, i que, per tant, estam d'acord amb ella que s'ha de reduir la producció de residus sòlids urbans, que s'ha de reciclar i que s'ha de reutilitzar, i reutilitzar residus vols dir valoritzar-los, vol dir fer energia elèctrica amb els residus que es produeixen en aquestes illes, i, incinerar, jo no he dit que sigui igual que reciclar. Sí que és incinerar..., no incinerar, valoritzar és igual que reutilitzar els residus, i aquest sí que és un criteri compartit amb la ministra. Això és el que li he contestat, Sr. Grosske. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramis.

I.6) Pregunta RGE núm. 5903/97, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a condicionament de la carretera PM-731.

Passam a la següent pregunta, la 5903/97, que formula l'hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a condicionament de la carretera PM-731. Té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Sr. Conseller, aquestes últimes setmanes hem pogut veure com es posava l'última capa d'asfalt en els trams de la carretera PM-731, entre Eivissa i Sant Antoni de Portmany, els quals varen ser objecte d'ampliació amb un tercer carril. tots els ciutadans, sobretot aquells que han de freqüentar més aquesta via, esperaven que el Govern, o bé la seva conselleria, duria a terme l'adobament i reposició asfàltica dels trams que no varen ser objecte d'aqueixa ampliació, i això no ha estat així, almanco de moment, i és per això que li preguntem quan té previst fer la conselleria la reposició i adobament d'aqueixos trams que no varen ser objecte d'aquesta ampliació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Serra. Té la paraula el conseller de Foment, el Sr. Verger.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, Sr. President. Les obres començaran abans que acabi l'any 1997.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. Vol fer ús de la paraula, Sr. Marí i Serra? Té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per la seva extensa contestació. Esperam que això sigui així. De fet, aquests trams de carretera, vostè ho sap, es troben en unes condicions lamentables i quan s'ha vist que s'arreglava o reposava l'asfalt per tercera vegada en aquests trams de carretera que varen ser objecte del que li he dit abans, de l'ampliació, i se'n van les màquines i tot continua igual, en segons paraules de tècnics, no meves, tan perillós com es troba en aquests moments, el fet que els pneumàtics no s'adhereixin a l'asfalt, sobretot els dies de pluja, etc., que hi arribi a haver fins i tot clots en la pròpia carretera, amb el trànsit que hi ha, seria necessari, com més aviat millor, que això pogués ser una realitat, i confiam en al seva paraula que així sigui. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Serra. Vol fer ús de la paraula, Sr. Verger? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, just per explicar-li que no és la mateixa empresa o no és el mateix contracte qui va fer el tercer carril, que és millorar els trams que queden; per consegüent, els màquines no tenen per què ser les mateixes, ni són ls mateixes. És per aclarir les coses i que la gent pugui estar tranquil•la. Jo també ho he desitjat, que aquesta obra estigués començada, perquè això es va contractar el juny del 97. L'empresa constructora Agroman S.A. té una anualitat de 85 milions el 97 i una de 80, 100 milions dins el 98. El que passa és que jo no li puc exigir encara, avui per avui, que ha hagut començat, el que sí ha de fer és començar abans de final d'any, i a posta la meua extensa resposta sobre aquesta qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger.

I.7) Pregunta RGE núm. 5904/97, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programes televisius basats en fets reals.

Passam a la següent pregunta, la 5904/97, que formula l'hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programes televisius basats en fets reals. Té vostè la paraula, Sr. Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Jo entenc que aquesta pregunta anava dirigida al conseller de Turisme i que no hi és present, no sé si és que es posposa per a una altra setmana o com volen fer. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, efectivament, Sr. Marí i Serra, l'enunciat de la pregunta que vostè ha fet diu "Quan pensa la Conselleria de Turisme dur a terme...", atès que el conseller de Turisme no es troba present a la sala de plens, aquesta pregunta quedarà ajornada a la pròxima sessió.

I.8) Pregunta RGE núm. 5864/97, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes de construcció dels centres escolars.

Passam a la següent pregunta, la 5864/97, que formula l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes de construcció dels centres escolars. Té vostè la paraula, Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta està redactada amb els seus propis termes, l'única cosa és que no és necessari que el Sr. Conseller em contesti en el cas concret de Santanyí, del qual ja hem pogut veure, una vegada presentada aquesta pregunta, que ha sortit en els mitjans de comunicació la contractació, però dels altres dos, si el Sr. Conseller en té la informació, m'agradaria que ens contestàs. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, el projecte de l'institut de Sineu es troba aprovat per la gerència d'infraestructures del Ministeri d'Educació i aquesta aprovació és pendent de comunicació oficial a l'ajuntament, i els projectes de Bendinat i Santa Ponça, en el terme de Calvià, dels dos col•legis públics, estan aprovats pel ministeri i tramesos a l'Ajuntament de Calvià.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula?

I.9) Pregunta RGE núm. 5898/97, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a presentació del Pla de salut mental al Parlament.

Passam a la següent pregunta, que és la que formula la Sra. Diputada Catalina Bover, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a presentació del Pla de salut mental al Parlament. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President, però aquesta pregunta la vàrem retirar.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a reciclatge i compostatge a l'illa de Mallorca. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOIOL:

Sí. No sé exactament quin dels consellers em contestarà, com no sigui la Sra. Estaràs, *que vale para todo, a estos efectos*.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Hi puc intervenir, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Formuli vostè la pregunta...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

És per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Digui.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Com que no hi és el conseller, demanaria ajornament d'aquesta pregunta.

I.11) Pregunta RGE núm. 5865/97, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a construcció dels centres escolars.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a construcció dels centres escolars. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sr. President. No tornaré a llegir la pregunta, la qual esper que sigui transcrita en e *Diari de Sessions* tal com està. Faré aquí la mateixa observació que a l'anterior, el cas de Santanyí ja s'ha aclarit, ara m'agradaria que m'aclarissin els altres dos.

I encara que sigui una qüestió formal, Sr. President, hauríem de mirar que aquelles preguntes que es presenten en ordre de registre creixent i que totes dues es refereixen al mateix tema, a l'hora de ser incorporades a l'ordre del dia, venguessin una a continuació de l'altra, perquè de qualque manera es respecti la cadència del debat entre el conseller i els diputats. Només és una petició en aquest sentit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. L'organisme de fer-ho, començ pel final de la pregunta, encarregat d'adjudicar les obres en els tres casos, es tracta d'ajuntaments. Jo crec que donat el tràmit administratiu, aquesta adjudicació es podrà fer efectiva a finals d'enguany, primers dies de l'any que ve. En el cas del col·legi públic de Bendinat, que és el que està més avançat de tots, aquest tràmit es pot fer ja, el que succeeix és que hem d'estudiar amb l'Ajuntament de Calvià la voluntat que té aquest ajuntament d'intentar no perjudicar, donat aquest és un col·legi ja existent, donat que l'ajuntament no vol que es perjudiqui el normal desenvolupament del curs, i hem de veure si les obres es poden fer de juny a setembre, tal com desitja l'ajuntament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat?

I.12) Pregunta RGE núm. 5866/97, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a documents correctament escrits en català.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, formulada pel diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a documents correctament escrits en català. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Passarem a un altre tema. Tenc aquí, en les meves mans, una circular a tots els usuaris del poliesportiu -es refereix al poliesportiu Prínceps d'Espanya-, n'hi faré arribar una còpia, Sr. Conseller; i li he de dir que en un escrit que té aquesta longitud existeixen 89 faltes d'ortografia. 89 faltes d'ortografia. Alguna d'elles pot ser deguda a un error mecanogràfic, alguna, posem un 10%. Encara en queden 81. Sr. Conseller, podem fer plans de normalització lingüística, podem fer lleis de normalització lingüística, podem destinar mils de milions a normalització lingüística; però mentre d'un organisme que depèn de la conselleria més implicada en normalització lingüística surti un document com aquest, poca credibilitat i força moral tenim sobre els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat. M'agradaria saber si vostès tenen uns serveis d'inspecció lingüística als seus departaments, Sr. Conseller. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Encara que vostè no ho deia a la pregunta, jo m'imaginava que per aquí anaven els tirs. No fa falta que me'l faci arribar, perquè jo tenc el document que varem corregir els nostres serveis, naturalment, i desafortunadament després que fos remès als seus destinataris. Jo crec també que aquests fets són lamentables. No és, ni molt manco, l'habitual; això és un absoluta excepció, i en qualsevol cas jo, tot d'una que vaig tenir coneixement d'aquests fets, vaig demanar que s'investigàs per què s'havia produït aquest error, i en aquest tràmit d'investigació interna de la Conselleria estam.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Bé, vostè no creu que tenint uns serveis d'espionatge tan ràpids -jo no li vaig enviar el document i vostè el té- si en lloc d'espia el que passa després ho hagués espia abans, ens hauríem evitat aquesta vergonya? Perquè vol dir que mitjans en té, vostè. Si té espies *a posteriori*, envii els inspectors *a priori*, i ens estalviarem aquest escàndol. Miri, això m'ho ha fet arribar un consumidor d'esport a aquesta instal·lació, i no és un cas aïllat, segons em comenten. Perquè jo també no tenc mitjans d'espionatge, però bé, he anat preguntant a esportistes que van per allà, coneguts i tal... És l'habitual en aquest centre. I aquest és un centre utilitzat per una gran població en aquesta comunitat. I diuen "ara ens volen fer a nosaltres normalitzar lingüísticament? Però, i quin esforç fan ells?". I clar, predicar amb l'exemple jo no diré que pugui ser exigible en tots els moments; tothom és humà, però, Sr. Conseller! Transformi els espies en inspectors, i veurà com aquestes coses no passen.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Tenen vostès una autèntica obsessió amb l'espionatge. Deu ser per tots els problemes que han tengut amb el CÉSID. Miri, jo em neg a acceptar el que vostè diu, perquè no és cert que això és l'habitual. Aquests fets es poden produir, i si hi ha gent que li ve a vostè denunciant que hi ha escrits de la Conselleria amb aquestes o amb molt menys faltes d'ortografia, jo li agrairia que ho demandàs, que jo actuaré amb la mateixa contundència amb què ho pens fer en aquest cas.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Abans de passar al segon punt de l'ordre del dia, aquesta presidència es veu en l'obligació de fer una advertència als membres del Govern, que si s'ha de retirar qualque pregunta per absència de qualque membre del Govern, que es digui amb temps suficient, però que si els consellers es troben aquí, que per favor guardin respecte a la Cambra, i que en el torn de preguntes siguin presents, per evitar el que ha succeït fa cinc minuts.

I.10) Pregunta RGE núm. 5841/97, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a reciclatge i compostatge a l'illa de Mallorca.

En qualsevol cas, si no hi ha inconvenient ni per part del conseller ni per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Diputat, vostè podria tornar a formula la pregunta en qüestió, que és relativa a reciclatge i compostatge a l'illa de Mallorca. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Moltes gràcies, Sr. President. Seguint criteris no coincidents amb el Govern de l'Estat, segons es demostra en fotocòpies que ara mateix li faré arribar a vostè i als mitjans de comunicació, a Mallorca la gestió de residus sòlids urbans es basa en un pla director que contempla la incineració del cent per cent dels residus, en contra, insisto, d'aquesta política estatal del Partit Popular. Sembla ser que ara s'obrirà la porta, mitjançant una modificació d'aquest pla director -així ha estat anunciat, com a mínim, per la responsable de la Conselleria- a vies de reciclatge i compostatge dels residus sòlids a l'illa de Mallorca.

Des del nostre punt de vista és evident que si la incineració i la implementació d'aquest sistema, que és un sistema que bàsicament paguen els ciutadans a través de la tarifa, no és un sistema que pagui l'Administració- va ser objecte d'un ajut per part del Govern balear, 1.800 milions de pessetes en concert, per implementar aquest sistema a l'illa de Mallorca, sembla raonable que si ara es modifica el criteri i s'implementen altres sistemes de gestió de residus, com el reciclatge i el compostatge, s'arbitrin també ajuts a la institució gestora, que és el Consell Insular de Mallorca que, insistesc, és només una institució gestora, perquè implementi aquestes vies de gestió que la modificació del Pla director permetrà.

En aquest sentit, la pregunta és senzillíssima: Es pensen posar recursos al servei del Consell Insular de Mallorca per a implementar aquestes línies; en definitiva, evitar una tercera línia d'incineració a l'illa de Mallorca, que estam segurs que a la Sra. Tocino la disgustaria profundament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraules.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Vull demanar, efectivament, excuses a aquesta presidència i a tots els diputats per la meua absència, especialment a vostè, Sr. Grosske.

D'entrada, i recuperant un poc el to de la pregunta anterior, vull dir-li que és important fer la diferenciació aquesta entre planta incineradora i el que és una planta de revalorització; i emprar el mateix argument que li he dit abans: A Mallorca el que tenim és una planta de valorització, que en el cinquè programa europeu del medi ambient, s'assenyala la valorització energètica dels residus com el segon objectiu després del reciclatge, per solucionar el problema dels residus. Per tant, entengui, intenti entendre d'una vegada, que la valorització és tan bona com qualsevol altra opció. Miri, a la nostra comunitat no tenim una massa industrial important, necessària per reciclar tots els residus reciclables, i per tant s'hauran de transportar al continent, com vostè sap.

Això suposarà també utilitzar uns recursos limitats, finits, per dur endavant aquesta política de reciclatge. El fet de no realitzar aquesta tercera línia d'incineració, de valorització de residus, no significa que no s'hagin també de destinar altres combustibles, també limitats, també finits, a substituir aquesta matèria primera que suposarien els residus. Per tant, és important que se recicli, però també és important que es valoritzi.

Quant al compostatge, al qual vostè fa referència, vull dir-li que des del Govern és obvi que hem apostat pel compostatge, i així tenim previst construir en aquests moments tres plantes de compost, com vostè sap. El que passa és que el nostre mercat potencial per al compost és molt difícil que reculli tots els fangs de les depuradores que en aquests moments es poden produir.

En conclusió, el Govern està disposat a ajudar, a col·laborar amb el Consell Insular per obtenir la solució més idònia per al tractament dels residus, posant en marxa el reciclatge i el compostatge. El que passa és que s'ha d'analitzar la nostra problemàtica insular i hem de fer balanç, econòmic i mediambiental, abans de prendre qualsevol decisió. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que això ha estat una lliçó magistral de política florentina, perquè en els cinc minuts no hem arribat a aclarir si efectivament hi hauria recursos o no del Govern, recursos, no col·laboració i tal, recursos del Govern per implementar reciclatge i compostatge. Hi ha hagut una simpàtica dissertació sobre el tema de la incineració i la valorització. Totes les incineradores avui en dia fan producció d'energia elèctrica, perquè si no, el sistema seria tan extraordinàriament car que seria inadmissible.

Però, dit això, com que és impossible a través de la seva resposta assabentar-se d'aquesta qüestió, jo recull el que vostè va dir al *Diari de sessions de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts* de 13 de novembre, on vostè va dir "Miri, amb aquests temes, directament, el Govern continuarà sense gastar res". Bé, idè ja està. Vostè a la Comissió va ser bastant més explícit, vostè no gastarà res en aquests temes, i això és una contradicció flagrant amb el fet que el Govern sí estigués disposat a gastar-se ni més ni manco que 1.800 milions de pessetes en ajudar a implementar un sistema d'incineració que al capdavall, i en definitiva, estan pagant tots els ciutadans amb unes tarifes de recollida i de gestió dels fems, per cert, bastant fabuloses i bastant per damunt de les previsions existents a l'hora d'implementar el sistema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. És evident que no val la pena que intenti explicar-li la diferència entre incineració i valorització, perquè vostè tanmateix no hi vol entrar.

El que vostè diu de la Comissió de pressuposts del Parlament és cert, i també vaig afegir que si el Consell Insular era incapaç de gestionar els residus sí que promouríem aquesta gestió de residus mitjançant reciclatge i compostatge. I endemés, si vostè pensa que posar en marxa tres plantes de compost és poca inversió, és la seva opinió, no la compartesc en absolut, però òbviament li respect. Les ajudes econòmiques, els doblers per posar en marxa el tema del reciclatge i el compostatge tenen en aquests moments una finançació molt concreta. És el sistema integrat de gestió que posa en marxa la Llei d'envasos i embalatges que a partir de dia primer de gener de l'any 97 serà dret positiu vigent a aquesta comunitat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 4695/97, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del Govern en relació amb la construcció d'una residència d'alts càrrecs a cap des Pinar.

I passam al següent punt de l'ordre del dia, que fa referència a interpel·lació, número 4695/97, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del Govern en relació a la construcció d'una residència d'alts càrrecs a Cap Pinar. Per fer-ne la defensa té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, jo tenc la sort de tenir-lo present durant la interpel·lació. Els he de reconèixer que quan presentàrem la present interpel·lació, ara fa ja més de dos mesos, en el mes de setembre, estàvem intrigats per conèixer com tenia previst el Govern sortejar els obstacles legals que impossibilitaven l'execució d'una residència per a alts càrrecs al Cap Pinar d'Alcúdia. Per això ens interessava que ens ho explicàs el conseller del Govern. Des del nostre grup érem plenament conscients que es tractava d'una Àrea Natural d'Especial Interès, una ANEI, d'especial protecció, a més, perquè l'antiga Diputació, ara ja fa gairebé 25 anys, quan estàvem immersos en el ple del *bum* turístic, ja va tenir la saviesa de declarar aquest espai Element Paisatgístic Singular. I com vostès saben, la Llei d'espais naturals de l'any 91, de la qual vostè, Sr. Ramis, n'hauria de ser el principal valedor, diu que en aquests espais no es pot fer cap nova construcció, cap; just just consolidar allò que hi ha, sense incrementar mai els volums. Aquest aspecte no el varen tocar vostès quan varen rebaixar la Llei d'espais naturals l'any 92. És més, jo diria que es reafirmen, quan un llegeix l'avanç de directrius, com no podia ser d'altra manera, on es diu que a les àrees naturals d'especial interès d'alta protecció no s'hi podrà fer cap mena de construcció.

Però avui per avui ja ens han donat a conèixer el procediment que pretenen seguir per saltar-se aquest obstacle, un procediment expeditiu i fora manies, a la "pepera" manera, diguéssim. El PP vol construir al Cap del Pinar? Ell no hi ha d'haver cap problema. Que s'ha de modificar la Llei d'espais naturals per desprotegir un territori de màxima protecció? Cap problema, al cap i a la fi el PP només toca la Llei d'espais naturals per rebaixar-la. Que justament aquesta actuació coincideix amb un moment on verbalitzam un dia sí i un altre també la importància cabdal del paisatge com a actiu turístic? Cap problema, això són minúcies; al cap i a la fi, qui pot pretendre impressionar ningú denunciant incoherències del PP? Que s'ha d'exceptonar la recentíssima Llei del sòl rústic? Cap problema, agafam la Llei d'acompanyament dels pressuposts, on hi cap de tot, i llestos. Feim una llei mesura, una llei per tant a la mesura del PP, una llei no singular sinó singularíssima, i per estar encara més segurs, per fer més via, si hem de passar per damunt les competències urbanístiques de l'Ajuntament d'Alcúdia, també fora manies; i això malgrat hi ha un acord d'intencions aprovat per unanimitat de tots els grups que governen l'Ajuntament, que són tots. Que s'ha de passar també per damunt les competències urbanístiques del Consell Insular de Mallorca? Bé, això més que un entrebanc el Govern ho deu sentir com un al·licient. Que no s'ha vist mai, declarar un interès general d'una construcció que no sabem ni com és? Vaja retret! Que resulta que hi pot haver contestació popular? Idò es lleva el tràmit, sempre incòmode, de donar audiència als ciutadans, perquè, què poden saber els alcudients d'allò que els convé amb una finca a vorera de mar, malgrat sigui seva? I ara pensen res d'això l'aturaria, al PP? I pots pensar!

Ara, el que avisa no és traïdor; i això li he de reconèixer, Sr. Ramis, que ens ho havia anunciat, però no ho havíem entès. A aquesta Europa avesada a subtileses, un missatge tan explícit com el que ens va enviar, ens va passar per malla. Vostè ja ens va avisar amb tot de cartells que si volien tancar les carreteres per jugar a tennis, o farien un Marineland davant la Seu, no en faltaria d'altra! Qualsevol cosa farien per arribar a les illes que volen. Perquè, clar, ara ja ho entenem: "Les illes que volen" són les illes que volen vostès. És una primera persona del plural un poc reduïda.

Però estam en una interpel·lació al Govern, Sr. Conseller, i ens interessa conèixer detalls d'aquesta operació. En primer lloc ens agradaria sentir el Govern confirmant que no es poden començar cap mena d'obres al Cap des Pinar sense la signatura d'un futur conveni al qual fa referència l'acord d'intencions subscrit el 30 de juliol de 1997 entre el Govern balear, l'Ajuntament, propietari de la finca, i el Govern central, que en té cedit l'ús. Comparteix el Govern el nostre criteri que és imprescindible un nou acord de l'Ajuntament d'Alcúdia per permetre el nou ús? Perquè, recordem-ho, la cessió que va fer l'Ajuntament d'Alcúdia, en acords plenaris de 26 de maig i 6 de juny de 1947, fa 50 anys, al Govern de l'Estat, va ser únicament per a la defensa de l'illa, just per aquest objectiu; i per tant, tan bon punt com la finca deixi de tenir interès militar ha de tornar a l'Ajuntament. És més, entenem que qualsevol canvi en els usos precisa de permís municipal. Així també ho entén l'acord d'intencions, i així ho escriu la clàusula quarta.

En el mateix sentit ens agradaria sentir el parer del Govern sobre les conseqüències que hagi quedat demostrat, per a nosaltres d'una manera palmària, que els interessos de defensa són com a mínim compatibles amb altres usos. Al nostre entendre no hi ha dubte que si hi pot haver usos compatibles amb els militars, a qui en correspon la gestió és al propietari, a l'Ajuntament d'Alcúdia, ni al Govern de l'Estat ni al Govern balear, tret del cas que el propi Ajuntament els autoritzi expressament. Per tant, en conseqüència és l'Ajuntament qui podria gaudir d'una residència, o d'una escola de natura, o d'allò que consideri oportú, sempre en les condicions que permeti la simultaneïtat amb els interessos de defensa.

Però anem una passa més enllà, i ens interessaria conèixer el parer del Govern sobre l'interès militar de l'enclau. Som conscients que no pot decidir al respecte, però per ventura sí que hi pot influir. No li sembla al Govern que quan l'any 1985 el Govern de l'Estat va proposar de fer-hi una residència per a alts càrrecs ja estava admetent que l'interès estratègic havia decaïgut? Una interpretació que sembla confirmar-se quan es varen desmantellar les bateries de costa l'any 1995. No les sembla curiós que ara que el Ministeri està venent els terrenys de la seva propietat necessiti mantenir el Cap des Pinar, que no és seu? No podria ser que, tot i no haver-los de menester, els està cercant un altre ús per no haver-los de tornar a l'amo? En qualsevol cas, coadjuvarà el Govern balear a l'Ajuntament d'Alcúdia per a la recuperació plena, o com a mínim limitada, de la propietat del Cap des Pinar?

Per altra banda, quina valoració en fa el conseller de Medi Ambient, el conseller encarregat de vetllar pel medi ambient? És evident que la interpel·lació l'hem adreçada a aquest conseller, pensant que seria d'entre tots els del Govern el més sensible a protegir aquest espai natural; no l'hem feta a Presidència ja amb tota la intenció. Volíem que l'element més feble de la cadena del Govern, el que ha de vetllar pel medi ambient, fos el que es pronunciés a aquesta tribuna, i és per això que voldríem saber què en pensa, d'aquestes 8.000 signatures contràries a l'execució de la residència, recollides per la Plataforma en favor del Cap des Pinar. El Govern es podria arribar a replantejar l'actuació si s'arribàs a 10.000?, si s'arribàs a 20.000? Hi hauria alguna xifra que faria reconsiderar la postura del Govern? O s'hi encabotirà fort i no et moguis, hi hagi la mobilització que hi hagi.

Supòs que també ja confiava que li demanarem pels motius del canvi de criteri del Govern del PP respecte de la idoneïtat d'aquesta residència d'alts càrrecs. A tots ens consta el rebuig taxatiu del PP l'any 1985 quan aquesta iniciativa sorgí del Govern socialista a Madrid, sent el conseller de la cosa ambiental, quan encara la sensibilitat del Govern no havia arribat a posar un conseller específic per a medi ambient, se li deia d'Obres Públiques, en aquell moment Jeroni Saiz, president de la Comissió Provincial d'Urbanisme, i el president del país, el Sr. Gabriel Cañellas i Fons; el PP d'aleshores, malgrat ser tan pro-construcció del litoral com sempre, s'oposà fermament al projecte, des de la clarividència que l'impacte negatiu que la residència provocaria sobre un entorn natural i paisatgístic tan valuós resultava inacceptable. Deia la CPU d'aleshores -li llegesc en castellà, perquè és com es feien les actes, com l'avanç de directrius, com la recopilació de legislació, que fins ara només ens han lliurat en la llengua no pròpia, la llengua castellana, oficial no pròpia de les Illes Balears- "*que si bien en principio esta Comisión Provincial de Urbanismo entiende que la construcción de un residencia oficial como la que es objeto del presente expediente podría tener el calificativo de interés social, considera que en este caso concreto, y dada la zona en que quiere emplazarse, el verdadero interés social se halla en proteger el entorno paisajístico de Cabo Pinar, el cual sufriría un evidente impacto negativo en caso de autorizarse la construcción, con menoscabo de los valores que tiene reconocidos en este orden por los instrumentos urbanísticos aprobados, así como los estudios realizados por el Icona i por el Inese, sobre protección de espacios naturales*" Jeroni Saiz dixit.

Des de la perspectiva del PSM, els 12 anys transcorreguts des d'aquestes declaracions només han reforçat aquesta argumentació. D'entrada l'aprovació de la Llei d'espais naturals, però també aquest espai ha estat declarat ZEPA, una zona d'especial protecció per a les aus, que es va produir l'any 1989. Em sembla que no hi ha dubte que el ritme de construccions aixecades arreu del litoral mallorquí ha incrementat el valor estratègic d'un espai verge, com a reserva del paisatge i de la natura, un espai que revaloritzaria les destinacions al municipi ecoturístic d'Alcúdia. Li dic ecoturístic perquè l'Ajuntament d'Alcúdia va tenir aquest detall d'autodeclarar-se oficialment amb aquest títol: ecoturístic.

És que el tàndem Saiz-Cañellas era més proteccionista que el Matas-Ramis? O és que aquesta explicació, que és la més senzilla, la més entenedora, i és que "xalet per al Sr. González, no; xalet per al Sr. Aznar, sí"? Jo confio que ens donarà arguments de més pes per a aquest canvi dins aquests dotze anys.

També ens han d'explicar perquè han deixat de pensar que el mateix objectiu d'una residència per a "vips" es podria assolir perfectament en altres indrets de les Illes Balears, sense haver d'enlairar zones especialment protegides, com defensaven també el Sr. Saiz i el Sr. Cañellas l'any 1985, "*que por parte de esta Comisión Provincial se considera que la edificación objeto de este expediente, destinada a residencia oficial, podría tener su debido acomodo en otras zonas de Mallorca, que sin estar incluidas en zonas especialmente protegidas, también contarían con las debidas condiciones ambientales y de seguridad que debe reunir el edificio*" Ben cert, tots sabem que Mallorca té construccions més que adequades per a aquesta finalitat, i que podrien recuperar alhora un patrimoni cultural important.

Acabaré molt ràpidament una sèrie de preguntes, Sr. President. Diu l'acord d'intencions que la construcció la finançarà el Govern balear. Què fan comptes gastar-hi, en la inversió? No ho sabem, hem vist una primera partida de 40 milions de pessetes, però ens agradaria saber què fa comptes gastar el Govern amb aquesta actuació. I en la conservació anual? No creu el Govern que hi ha d'altres prioritats de despesa?, i en l'avanç de directrius se n'apunten moltes, de línies de prioritat de despesa per aconseguir un destí de qualitat. Fan comptes fer públic el projecte tan bon punt com el tinguin redactat? Han estudiat ja les mesures de seguretat que s'hauran d'adoptar en les zones circumdants, tant terrestres com marítimes? Quin és el règim d'accessos al públic en general que preveuen?

Per últim, Sr. Conseller, Sr. President -perquè tenim ja el llum encès- no creu el Govern que dedicar el Cap de Pinar a una escola de natura per al jovent, compatible amb la màxima protecció mediambiental de l'espai i amb un accés públic prudent, seria un gran atractiu per a la costa nord, i un benefici per a tots els alcudiençs i per a tots els mallorquins en general? Ja li apunt, vostè ho sap, que nosaltres n'estem convençuts. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern té la paraula el conseller de Medi Ambient, Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Alorda, ens demanen vostès sobre els criteris del Govern per dur endavant, per proposar aquesta construcció d'una residència d'alts càrrecs a Cap de Pinar, i m'ho demanen a mi, al conseller de Medi Ambient, atès que som la persona més indicada. No sé si en la meva condició de conseller de Medi Ambient estaria justificat, o si també hi afegeixen la meva condició de batle, que també estaria justificat. Jo en qualsevol cas tractaré de donar-li resposta a tot, atès que els arguments que manejarem són vàlids, les dues postures.

Primera precisió, Sr. Alorda: No compartesc els criteris que a l'any 85 varen dur al Govern a denegar l'interès social de Cap de Pinar, ara interès general, per a aquesta construcció. No els compartesc, no estic d'acord. No els compartesc perquè crec fermament, de veritat, en consciència, que un error mai no es corregeix amb un altre error. Crec que a l'any 85 es va cometre un error, que ara podem arreglar. Aquesta construcció aporta més de positiu a Alcúdia, la meva ciutat, la de tots els alcudiençs, que de negatiu, que també en té coses, no tot és bo. És bo que existeixi una residència d'alts càrrecs a Cap de Pinar? Per als alcudiençs, és bo. És bo per a la nostra comunitat? És bo; també és la meva responsabilitat com a conseller. Durant aquesta exposició òbviament hi haurà aquest paral·lelisme: com a batle i com a conseller, és una dualitat de la qual no puc escapar, i aquí estic, i no he de renunciar a cap d'elles.

Diu vostè que quins són els criteris per a la possible construcció d'una residència a Cap de Pinar? Bé, idè ja té el primer criteri, que no és res definitiu, que és possible construir una residència a Cap de Pinar, però que no hi ha una decisió absolutament presa. Només hi ha un acord d'intencions, Sr. Alorda. És l'únic que existeix. Supòs que vostè se l'haurà llegit, aquest acord d'intencions. Ho don per fet. I si l'ha llegit veurà que en un futur s'ha de concretar el conveni, que només hi ha un acord d'intencions en aquests moments, (...) els tràmits i els estudis tècnics pertinents, que seran aquells que limitaran el projecte, que faran possible contestar les preguntes que abans em feia, en aquests moments no.

Si l'ha llegit, veurà que la base primera de l'acord d'intencions diu que està subjecte a l'expressa conformitat de l'Ajuntament d'Alcúdia; que el projecte, que també haurà de dur l'expressa conformitat de l'Ajuntament d'Alcúdia - base quarta, també ho diu l'acord d'intencions-, i que endemés després es definirà la parcel·la objecte de la cessió i el pla d'execució, base cinquena. Què significa això? Això significa que l'Ajuntament d'Alcúdia és qui en aquest tema té el pes específic, i s'ha de respectar això, Sr. Alorda, s'ha de respectar. Aquest conveni, i també ho diu l'acord d'intencions, serà elaborat per una comissió mixta, per una comissió que serà integrada per dos membres del Ministeri de Defensa, dos membres del Govern i dos membres de l'Ajuntament d'Alcúdia. I vol que li digui una cosa, Sr. Alorda? Sap què proposarà aquest conseller al Govern? Que un dels membres del Govern sigui el conseller de Medi Ambient. I sap què proposarà aquest batle a l'Ajuntament d'Alcúdia? Que els dos membres de l'Ajuntament d'Alcúdia siguin dels partits Unió Mallorquina i Partit Socialista Obrer Espanyol. Això és el que proposarem. Nosaltres no tenim res a amagar, Sr. Alorda.

En resum, Sr. Alorda, aquest és un conveni que deixa totalment en mans de l'Ajuntament d'Alcúdia què, com, quan de la possible, no segura, construcció d'un projecte de residència a cap d'es Pinar, un projecte el Govern que és absolutament respectuós amb l'autonomia municipal d'un ajuntament de la nostra comunitat, un ajuntament on, per cert, el PP no té majoria, i hi governa, el meu ajuntament, Sr. Alorda.

Primer criteri: Respecte absolut a la capacitat de gestió i decisió municipal de l'Ajuntament d'Alcúdia. Hi estan d'acord, senyors del PSM, que sigui el primer criteri que emprem?, o és que vostès volen intervenir dins la competència municipal de l'Ajuntament d'Alcúdia, per cert, on no tenen representació democràtica elegida, no varen ser capaços de treure-hi ni un sol regidor.

Anem al segon criteri, Sr. Alorda: La legitimitat que empara aquest acord subscrit. La legitimitat que té l'Ajuntament d'Alcúdia i, per derivació, el Govern, recordi el paral·lelisme, Sr. Alorda, la legitimitat que ens ve donada com a propietaris dels terrenys afectats i com a representats i gestors de les necessitats i aspiracions dels nostres veïnats, dels veïnats d'Alcúdia, dels veïnats de la Comunitat Autònoma. És a dir, representants de l'Ajuntament d'Alcúdia, legítimament triats i sense que això signifiqui en absolut cap tipus de carta blanca o cap dispensa de fer que no hàgim d'explicar les nostres actuacions, són representants que poden dur endavant a l'Ajuntament d'Alcúdia aquesta decisió. Aquest argument, l'apliquin a nivell de la Comunitat Autònoma, a aquest parlament, i trobaran també legitimitat dins el Govern per dur endavant aquesta decisió.

Tercer criteri: un vertader interès general per la construcció de la residència de cap des Pinar, un vertader interès general, per què? Perquè nosaltres estam convençuts que mitjançant aquesta construcció dins 1.198'4 hectàrees, és a dir, 12 milions de metres quadrats, que s'ocupi una superfície de 300, de 500, de 1.000, de 1.500 metres de construcció, dins una parcel·la de 15.000, de 17.000, de 25.000 o de 50.000 metres de solar, és una mínima expressió, una insignificança important, és un impacte negatiu, que el tenim en compte, però és una insignificança que realment no ha d'emascarar, no ha de fer més dolent, aquest projecte, i miri, parl de 12 milions de metres quadrats amb tota propietat, perquè el cap des Pinar no és distint de les muntanyes de La Victòria, que jo sí conec perfectament, no n'és distint. Els arbres, les aus, les plantes de cap des Pinar, 12 milions de metres quadrats són les mateixes que les de La Victòria, i per tant és aquest el context, no n'és un altre, hem de ser un poc seriosos amb això, el context no és un milió de metres quadrats, són dotze milions de metres quadrats, i aquí és el context on hem de situar aquesta residència.

Quart criteri, Sr. Alorda: La seguretat. Miri, dir com vostè ha dit que en aquestes illes hi ha molts altres llocs que reuneixen les mateixes condicions de cap des Pinar és desconèixer absolutament aquella zona, cosa que és possible, no m'estranyaria, o és un simple exercici de demagògia. Miri, cap altre indret té blocats els seus accessos per terra per un túnel que el deixa totalment protegit, i en cap altre lloc, per tal motiu, és possible mantenir les condicions de seguretat amb unes inversions tan mínimes en obres, materials i mitjans humans; en qualsevol altre lloc, una residència de tals característiques suposaria un impacte, diguem-ne ambiental -adoni's que ho estic llegint textualment, Sr. Alorda, li crit l'atenció sobre això perquè després li diré que estic llegint-, molt seriós; afectar unes propietats privades, els eixos de circulació, les servituds d'altures a causa de la necessitat d'establir cauteles respecte dels possibles atemptats terroristes. Amb tota la fredor necessària voldríem -no deia això, ho afegesc jo- que el PSM valoràs aquests fets i, si calgués, amb la mà al cor, que aventurés a quin altre lloc de l'illa es donen aquestes condicions.

Darrer criteri, Sr. Alorda: La promoció social, cultural, econòmica, en una paraula, promoció turística, per què no?, de la nostra comunitat, em referesc a les Illes Balears, i també, com no, d'Alcúdia, que això suposaria. Miri, Sr. Alorda, l'any 85, curiosament quan es va denegar l'interès social per primera vegada a cap des Pinar, a la residència d'alts dignataris, es commemoraven dos segles de la Pragmàtica de repoblament d'Alcúdia, estic parlant d'Alcúdia, segles d'abonament havien fet d'aquesta vella capital romana, dues vegades mil·lenària, un lloc de pobresa i desesperança, a partir de llavors s'inicià un procés de modernització social i econòmica que aquests darrers anys, a través del turisme, ha tengut la seva màxima expressió. Avui, Alcúdia sap que pot recuperar la seva condició bipolar en l'equilibri mallorquí en tots els ordres. El -ho dic jo, això- PSM hauria de ser conscient, malgrat tot, de la dificultat tradicional que sempre ha suposat amb vista a tal recobriment econòmic i vital l'oposició de les institucions arrelades a Ciutat de Mallorca. La voluntat de centralitzar tota la representació de l'illa és nefasta per a la part forana, i l'argument recollit als editorials de la premsa que darrera la decisió objecte d'aquest recurs hi havia un desig d'acostar a Palma la projectada residència d'alts càrrecs, és una mena de cop baix a la política de promoció dels pobles forans, que semblava assumir el vostre govern, el nostre govern. Esperem que sigui només un malson. De la mateixa manera que el palau de Marivent ha fet una base noble per a l'activitat de la família real, projectant el nom de Mallorca i de Palma a tot arreu, Alcúdia, més que ho vol, ho necessita, projectant la residència escampi el seu nom i serveixi de bandera a tots els interessos turístics. I el nostre Govern balear, que reb l'encàrrec de promoure el progrés econòmic del país, no pot restar insensible davant una oportunitat com aquesta -apliqui-s'ho, Sr. Alorda-, ni fer orelles sordes al risc de no trobar una solució favorable al problema que ara ens ocupa, i que Mallorca pugui veure com aquest projecte s'encamina cap a d'altres indrets. Crec que és una qüestió tan palesa que no cal fer-hi insistència.

Poètic, veritat? Idò, miri, Sr. Alorda, sap què és això? S'ha adonat que llegia textualment, no és veritat? Llegia el recurs que dia 10 de gener de l'any 86 va tenir entrada en la Comunitat Autònoma recurs que va subscriure l'Ajuntament d'Alcúdia contra la denegació de l'interès social per a la construcció d'una residència a cap des Pinar, un recurs que va posar l'Ajuntament d'Alcúdia, que està integrat pel PP, l'oposició, Unió Mallorquina. CDS en aquell moment, el Partit Socialista Obrer Espanyol i, oh, miracle! el PSM. Sap vostè per què va passar, això?, ho sap? Jo l'hi explicaré.

Afortunadament, la política municipal és molt distinta de la política a nivell autonòmic, no diguem res de la política a nivell estatal. La política municipal, vostè ho hauria de saber, és rigidor, és més prop dels ciutadans, allò que és bo per als nostres pobles, no queda diluït, per vanes discussions polítiques de capital, i és relativament fàcil, cada vegada menys, evidentment, anteposar els interessos dels ciutadans dels pobles als interessos polítics. Aquest era l'esperit del recurs que vàrem presentar, d'aquest acord d'interessos de distints partits polítics, un acord que avui vostès estan qüestionant i que nosaltres, els del PP, no vàrem saber entendre en el seu moment.

Per acabar, Sr. Alorda, vostè em demanava amb quins criteris donàvem suport a aquesta construcció de la residència a cap des Pinar. Jo, des del reconeixement d'errors passats, l'hi donava cinc criteris: l'autonomia municipal, la legitimitat que tenim per fer-ho, i l'interès, un verdader interès general, unes condicions de seguretat que no es poden repetir i una promoció social i turística molt important. Si vostè m'ho permet, li diré, si no, també, que pens que, a vostè, només el mou un únic i exclusiu interès, el de la malsana oportunitat política, el de la negativa irracional al que des del govern es proposa, més greu encara quan atempta contra l'autonomia municipal, que s'hi ha pronunciat unànimement. I li vull dir una cosa, Sr. Alorda, no cometin vostès el mateix error que varen cometre l'any 85, per favor, com a conseller i com a batle, no juguïn vostès amb Alcúdia. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar la posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. La interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM està plantejada en termes molt generosos, ja que admet la possibilitat que el Govern balear tenguí criteris en relació amb la construcció d'una residència d'alts càrrecs a cap des Pinar. Això, d'entrada, resulta dubtós, a tesa la història del posicionament del Partit Popular sobre aquesta qüestió. Estar a favor o en contra de la residència en funció del partit polític a què pertany l'alt càrrec en què es pensa resulta, com a criteri, bastant pintoresc, per ser benivolent, i si hem de pensar en altres criteris, no se'ns ocorren d'alters que la substitució de la normativa legal proteccionista que nosaltres mateixos en aquesta cambra ens hem donat, la usurpació d'un espai natural privilegiat al seu legítim propietari i la privatització d'allò que és de tots.

En el debat públic sobre aquesta residència per a alts càrrecs, aquells que s'hi posaven han volgut aclarir sovint que no rebutgen la idea d'una residència per a alts càrrecs, sinó la seva ubicació a cap des Pinar. Els Verds volem aprofitar per expressar els nostres seriosos dubtes sobre la conveniència que els nostres diners públics serveixin per pagar el xalet a qui té sous per comprar o per llogar-ne un, i, a més a més, té amics encantats de poder cedir el seu a personatges tan il·lustres.

Dit això, ja podem explicar per què la idea de la ubicació a cap des Pinar resulta especialment desafortunada.

El cap des Pinar és un espai protegit per la Llei d'espais naturals d'aquesta comunitat autònoma. Sembla que el Partit Popular té la concepció que aquesta és una normativa que es pot modificar o contravenir segons les conveniències de cada moment. Això suposa una perversió intolerable del que és l'esperit d'aquesta llei marc, o d'una llei de mínims, com la LEN, una perversió intolerable que semblen disposats a tolerar els partits que formen l'estranya coalició de govern del consistori d'Alcúdia. Aquest consistori el formen el Partit Popular i dos partits que no varen voler votar contra aquesta residència quan es va plantejar la qüestió al Consell Insular de Mallorca. Per cert, m'agradaria demanar a aquests partits si no tenen dubtes sobre la seva capacitat de captar la sensibilitat del poble a què representen, més de 8.000 signatures contra el projecte, la gran majoria de ciutadans i de ciutadanes d'Alcúdia, són moltes signatures per a un municipi d'aquest tamany. El fet que es tracti d'un espai de titularitat pública fa més greu la qüestió. El poble d'Alcúdia és el legítim propietari d'un espai meravellós que va ser cedit al Ministeri de Defensa en nom de l'anomenada *seguridad nacional*. Sembla com si ara, ara que ningú no pot justificar la permanència dels militars al cap des Pinar per raons de seguretat, entre el Govern balear, l'Ajuntament d'Alcúdia i el Ministeri de Defensa s'haguessin posat d'acord per trobar una manera de continuar usurpant a la gent d'Alcúdia i de tot Mallorca els drets d'accés a aquest espai, i l'Ajuntament d'Alcúdia no pot posar l'execusa que el Ministeri de Defensa no es planteja la reversió dels terrenys, primerament perquè no ha pressionat perquè aquesta reversió es produís, i en segon lloc, perquè la construcció de la residència seria la manera més segura d'evitar que es pogués produir aquesta reversió en el futur.

El cap des Pinar és un espai privilegiat, declarat Zona d'especial protecció per a les aus, per exemple, que no es mereix l'impacte que suposa una construcció de grans dimensions que, ho hem de suposar, aniria acompanyada de coses com reformes de la carretera d'accés o construcció d'un heliport, per exemple. Admetem allò que es diu d'aquest espai i d'altres, que si han estat preservats fins ara ha estat per la presència militar, anava a dir "gràcies a la presència militar", però no em sembla una expressió adequada per parlar d'una preservació que és un efecte no buscat pel Ministeri de Defensa i contra el qual ara vol atemptar. Ho admetem, com deia, però ara ja és el moment de plantejar que la seguretat nacional no hi justifica la presència militar, que ja és hora de cercar fórmules de conservació del tipus, per dir-ho així, civil.

El Govern balear i l'Ajuntament d'Alcúdia haurien d'exigir la devolució d'aquest territori al seu legítim propietari. Al mateix temps, haurien de pensar les fórmules que fessin possible compatibilitzar l'accés a aquest espai amb la seva preservació dels efectes devastadors del turisme massiu, una declaració de parc natural acompanyada d'un bon pla de gestió podria ser un camí per a això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, per fixar la seva posició sobre aquesta qüestió, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Per ser breus, no cal remarcar aquí la importància d'allò que estam tractant, s'ha expressat ja al llarg del debat, estam parlant d'una ANEI d'especial protecció, estam parlant d'una àrea que el Pla provincial del 73 declarava Element paisatgístic singular, estam parlant d'una zona d'especial protecció de les aus.

El que es vol plantejar per part del Govern de la Comunitat Autònoma, instrumentat a través de la llei d'acompanyament de pressupost, en principi, no ens sembla presentable, ni en la forma ni en el fons. Primerament, perquè els nivells de protecció que la LEN estableix per als espais naturals de les Illes Balears no creim nosaltres que puguin ser objecte de modificacions puntuals en funció de necessitats que vagin sorgint en funció de reconeixement d'errors del passat. La LEN és un instrument prou important com per no merèixer un tractament tan displicent com és la seva modificació a través d'una llei d'acompanyament dels pressuposts. En segon lloc, perquè no acabam d'entendre com es pot, a la vegada, reivindicar l'autonomia de l'Ajuntament d'Alcúdia, que no es jugui amb Alcúdia, la capacitat municipal en aquestes qüestions i, a l'hora, avançar-se al que és una decisió de la qual, com molt bé ha explicat el Sr. Conseller, és en mans de l'ajuntament què, com i quan, idè, si és en ans de l'ajuntament què, com i quan, i encara o s'ha definit què, com i quan, si encara s'ha de constituir una comissió mixta, si encara s'ha de formalitzar un conveni, en funció d'aquest acord d'intencions, per què fem passes, ni més ni manco que de caràcter legislatiu? No és més prudent i més respectuós amb aquesta voluntat institucional que es pretén defensar per part del conseller i a la vegada batle d'aquest municipi esperar a fer la tramitació legislativa, que l'Ajuntament d'Alcúdia, juntament amb les altres institucions implicades, hagi dit què com i quan?, no estam passant l'arada davant el bou?, i efectivament, l'estam passant de tal manera que no només definim la qüestió de principi, definim, efectivament, una superfície determinada, de 7.000 metres quadrats, un emplaçament determinat, hi ve un gràfic a la llei d'acompanyament, amb una àrea quadriculada, aquí hi ha la parcel·la indicada, i això no és excessivament seriós, què deixam per a l'Ajuntament d'Alcúdia?, per al què, com i quan? És un discurs absolutament contradictori, i això vulnera, a la vegada, des del nostre punt de vista, les competències limitades de l'Ajuntament d'Alcúdia, perquè aquí ara no hem de fe demagògia amb aquesta qüestió. La preservació dels espais naturals de l'illa de Mallorca i de les Illes Balears no és una qüestió exclusivament de caràcter municipal, aquest parlament és sobirà per decidir un determinat nivell de protecció per al municipi que sigui d'aquesta comunitat, però, efectivament, es margina la pròpia capacitat d'actuació de l'Ajuntament en el Consell Insular de Mallorca per raons polítiques de caràcter obvi.

Jo estic content de la manera gallarda que el conseller ha afrontat el tema de dir "el Sr. Saiz, el meu antecessor; el Govern anterior, del Sr. Cañellas, es va equivocar en aquesta qüestió". Bé, està bé. M'agrada aquesta manera d'expressar les coses. Però m'haurà de reconèixer que resulta una mica patètic observar el posicionament dels dos partits majoritaris alternants, curiosament coincidint en un canvi de govern a nivell d'Estat. La temptació de relacionar que la posició del partit aquí, a les Illes Balears, està directament en funció de la personalitat o de l'adscripció política de l'hipotètic llogater d'aquesta residència d'alts càrrecs és, hi insistesc, una temptació excessiva. S'ha donat el cas curiós que els dos partits han canviat de posició en funció de qui haurà de ser un dels principals, no exclusiu, destinataris d'aquesta residència d'alts càrrecs.

I entram ja en qüestions amb més caràcter de fons. No es necessita la residència aquí per raons de seguretat. Quan ha parlat de terrorisme, etc., cosa que a mi m'ha esgarriat una mica, no, el rei està a Marivent i supòs que no el tenim desprotegit, o si? Perquè a la millor l'haurem de ficar allà, a cap des Pinar, i ens hi posam tots, perquè ningú d'aquí no és fora de perill de segons què. No és raonable tenir el cap de l'Estat al palau de Marivent i dir que per a una residència d'alts càrrecs ens hem d'anar a una àrea militar protegida d'Alcúdia com és cap des Pinar, no és raonable.

Acab de seguida, Sr. President.

Des del punt de vista econòmic i des del punt de vista turístic i promocional, no hi ha arguments a favor d'això. Nosaltres tenim una indústria turística madura, i en aquest moment el que s'ha de plantejar és la gestió de la seva pròpia expansió, la gestió dels inconvenients mediambientals i d'altres tipus, derivats d'aquesta expansió turística, i no estam en termes d'una expansió turística que es vol desenvolupar i que necessita aquest tipus de reclam per desenvolupar-se, com és una residència d'alts càrrecs, i Alcúdia tampoc; a més, no serà Alcúdia qui es promourà, on es diu que estiuja el rei, a Palma? No, es diu que estiuja a Mallorca; idè, aquesta serà la qüestió. No s'han de vendre motos als alcudiençs, els quals, d'altra banda, participen d'aquesta indústria turística madura que no necessita d'aquest tipus de reclam, hi necessiten indústria turística, a Alcúdia, com bé és deia de Mallorca i les Illes Balears, amb més qualitat, no reclams d'aquestes característiques.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Grosske, vagi acabant.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Acab de seguida, Sr. President.

En definitiva, el que necessita Alcúdia i el que necessiten Mallorca i les Illes Balears és protegir el medi ambient, aquest sí que és l'interès general d'aquesta qüestió que ens ocupa. Per tant, nosaltres, des d'aquesta posició, donarem suport a qualsevol moció, derivada d'aquesta interpel·lació, que vagi en la línia del que és el plantejament inequívoc d'Esquerra Unida, que és d'oposició total i absoluta a la urbanització de Cap Pinar per a una residència d'alts càrrecs. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. té ara la paraula el representant del Grup Parlamentari Socialista, Francesc Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Vull començar manifestant que el nostre partit és favorable a la construcció d'una residència per a alts càrrecs per part del Govern balear. Estam convençuts que aquesta figura, ben utilitzada, pot ser una iniciativa molt positiva per a la promoció turística de qualitat de les Illes Balears; del que no estam tan convençuts és que el que abans es denominava residència per a alts càrrecs ara s'anomeni residència per a convidats del Govern balear a tots els documents que hem vist.

Alt càrrec té un significat més o menys definit, en canvi, convidat és un concepte massa general que pot incloure des de Norma Duval fins al president Clinton, i és clar que no és el mateix.

Per tant, creim que seria convenient tornar a la definició inicial o alguna pareguda a la inicial.

Però és clar que aquest no és el principal problema de la qüestió. La qüestió és si la residència s'ha de construir a cap des Pinar o no, o si és possible, o no, la seva construcció.

He de reconèixer que el nostre partit, en fa deu o dotze anys, ja va defensar la seva construcció en aquest indret, i que, a més recentment, el nostre partit a Alcúdia ha donat suport a un acord d'intencions entre el Ministeri de Defensa, el Govern balear i l'Ajuntament en el mateix sentit, però també vull recordar que la Comissió Provincial d'Urbanisme l'any 1985 va denegar l'interès social per construir l'esmentada residència a cap des Pinar al·legant informes en contra de l'ICONA i de l'INESE i argumentant que produiria greus impactes paisatgístics. En aquell moment, ja manaven en el Govern balear les mateixes sigles que ara, les mateixes sigles que ara no hi troben cap impediment, però, és clar, la diferència era que abans els promotors eren els socialistes de Madrid i ara, el propi Govern del PP.

El Govern socialista, com és lògic i natural, va acatar la resolució i va oblidar el projecte, sense fer ús, encertadament, de cap procediment especial que sortejàs la voluntat de les institucions d'aqueta comunitat autònoma.

Els socialistes continuam pensant que la zona compleix uns requisits de seguretat molt importants per a una construcció d'aquest tipus, però això no basta, no és suficient. Volem continuar sent coherents i respectuosos amb els tràmits, amb les resolucions que hi pertoquin, i amb les lleis, què qüestions com aquesta comptin amb procediments que gaudeixin de les màximes garanties. Volem ser respectuosos i demanar respecte a tothom en els acords d'intencions subscrits per les institucions i, sobretot, amb la Llei d'espais naturals, la qual els socialistes sempre hem impulsat i en relació amb la qual sempre ens hem negat que es fessin modificacions que rebaixassin la protecció que contempen.

La llei en qüestió, en el seu article 11, fixa els espais que dins les ANEI tenen el més alt nivell de protecció, entre ells aquells qualificats com a elements paisatgístics singulars en el Pla provincial d'ordenació de les Balears de 1973. A aquesta categoria pertany, segons pareix, el lloc on es pretén construir la residència; en aquests espais tan sols, segons pareix, es poden conservar, restaurar i consolidar els edificis existents, sense que això suposi o pugui suposar augment de volums. L'article 11 és el causant que el Govern balear, una vegada més, deixi de banda els compromisos subscrits i tiri pel camí del mig, encara que es digui que tot el poder per resoldre tota aquesta situació el tindrà l'Ajuntament d'Alcúdia.

La veritat és que aquí hi ha un oblit, o es passa pel damunt de l'acord d'intencions signat amb Defensa i Ajuntament d'Alcúdia, per part del Govern balear, que preveia la creació d'una comissió mixta, amb dos representants de cada una de les institucions signants, que havia de ser l'encarregada de preparar el futur conveni, una vegada analitzats els corresponents estudis tècnics i el compliment dels tràmits i requisits corresponents, entre els quals, possibles impactes ambientals, llicències i autoritzacions, possibles condicions de reversió, usos, etc.

Podien plantejar-se moltíssims temes per part de tots els grups que avui hi ha a l'Ajuntament d'Alcúdia, però, en realitat, aquí no hi ha un oblit de ningú, el que passa és que l'article 11 de la LEN pesa com una llosa, i aquesta llosa només es pot aixecar, segons pareix, derogant singularment la Llei d'espais naturals, i això és el que es duu a terme a través de la llei d'acompanyament dels pressuposts, que modifica o deroga la Llei d'espais naturals de forma singular i declara d'interès general la residència per poder fer una nova construcció amb els paràmetres de la Llei de sòl rústic a un lloc, com ja he dit, on, segons aquesta llei, es permet la conservació, reestructuració i consolidació d'edificis existents, sempre que això no suposi augment de volums.

Nosaltres creim que no és presentable, ni en la forma, perquè és un precedent nefast canviar la Llei d'espais naturals a través de la Llei d'acompanyament dels pressuposts, ni el fons, perquè no podem estar d'acord en el fet de rebaixar la Llei d'espais naturals per construir una residència per a convidats. Creim que si s'ha de fer una residència s'ha de fer respectant la Llei d'espais naturals i, sobretot, respectant també els acords d'intencions que hi ha subscrits. Per altra banda, pensam que tampoc no és de rebut que, si en aquesta comunitat autònoma ens fixam un marc competencial d'actuació, que aquest sigui vulnerat de manera puntual cada vegada que perjudiqui les intencions del Govern, esquivant d'aquesta manera els organismes que entre tots hem creat a l'efecte per controlar la tramitació d'aquests procediments i per donar-los garanties. Creim que tampoc no és de rebut eliminar els períodes d'informació pública prevists en els procediments ordinaris i, per tant, eliminar participació ciutadana en totes aquestes qüestions.

Creim que, en realitat, si no es dóna algun tipus de solució a això i, per tant, s'elimina la residència del Cap Pinar de la Llei d'acompanyament dels pressuposts, en definitiva el que feim és derogar singularment un munt de lleis i esquivant un munt de garanties de tot tipus.

Finalment vull dir que, en tot cas, creim que és convenient fer tots els esforços possibles per aconseguir la reversió dels terrenys en favor de l'Ajuntament d'Alcúdia i per fer compatible, si és possible, el seu ús públic amb la seva preservació.

Aquesta és la nostra posició sobre aquesta qüestió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Antich. Ara té la paraula, per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Joan Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, poques vegades es planteja a un diputat del grup majoritari la possibilitat o la necessitat de defensar el Govern en una interpel·lació en la qual la intervenció del conseller ha estat tan rotunda i tan brillant enfront del diputat interpel·lant. M'agradaria, precisament per això, felicitar -sí, senyors de l'oposició- el conseller de Medi Ambient per la seva intervenció i per posar una vegada més en evidència les contradiccions d'un grup política, el Nacionalista, que té una gran facilitat per canviar d'orientació en funció de les seves conveniències.

Tan sols m'agradaria matisar inicialment la intervenció del conseller amb el fet o en el sentit que ha vengut a rectificar o a corregir una postura inicial del Govern de la Comunitat Autònoma de l'any 85. No és així, o no hauria de ser així. El Sr. Alorda ha parlat molt alegrement de la postura del Govern de la Comunitat l'any 85 sense tenir en compte els antecedents d'aquesta qüestió i, sense cap dubte, sense haver recorregut als butlletins oficials, on figuren tots els antecedents d'aquesta qüestió.

El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, ara i abans, en el 97 i en el 85, ha estat sempre favorable i sempre ha mirat i observat amb caire positiu la construcció d'una residència per a alts càrrecs a l'illa de Mallorca, sempre; no ho va poder fer en el 85 senzillament perquè hi havia unes raons de defensa, estratègiques, que en aquest cas han anat minvant, i el que és cert i segur és que hi ha un acord del Consell de Govern de l'any 85 on es reconeix aquest interès, es reconeix la utilitat que tendria aquesta residència i, senzillament, es passa, perquè s'entenia que els interessos de defensa així ho reclamaven, a la necessitat d'un interès nacional l'autorització definitiva per a la construcció d'aquesta residència, però no hi ha hagut un canvi de criteri del Partit Popular i d'aquest govern en relació al fet que abans hi hagués el Partit Socialista a l'Estat central, i ara hi hagi el Partit Popular.

El Govern balear, del Govern del Partit Popular sempre ha mantingut, en aquest aspecte, el mateix criteri, cosa que, com bé ha evidenciat el conseller, no pot dir el PSM, cosa que no pot dir el Grup Nacionalista. A vostè se li ha esmentat i se li llegit aquí un recurs de l'Ajuntament d'Alcúdia, on figurava la signatura d'un representant del Partit Socialista de Mallorca, on evidentment i efectivament reconeixien també la necessitat, l'interès i la conveniència d'aquesta residència. En conclusió, qui ha canviat de criteri una vegada més per motius oportunistes i de demagògia política és el Grup Nacionalista.

Però, quin és el fons de la qüestió? El fons de la qüestió -jo crec que el representant del Grup Socialista ho ha dit- és si volem o no volem una residència per a alts càrrecs a la nostra illa, i el Grup Popular, i amb això donam suport total i absolut al Govern, hi està completament a favor. Una altra cosa és a on hagi de ser, aquesta residència, i tenim el cas concret del Cap Pinar que és el que ha motivat aquesta interpel·lació, i hem de començar per dir que, en aquest sentit, jo crec que el conseller ha manifestat claríssimament quins són els criteris del Govern en relació a aquesta possibilitat d'utilitzar el Cap Pinar com a seu d'aquesta residència; en primer lloc aquesta possibilitat del Cap Pinar ha de comptar sempre, i en tot cas, amb el respecte escrupolós a la voluntat de l'Ajuntament d'Alcúdia, la voluntat del municipi afectat, i ens sembla fins ara, fins al moment, que la voluntat expressada per tots els grups polítics amb representació municipal, que són Partit Popular, Partit Socialista Obrer Espanyol i Unió Mallorca és, precisament, la de donar suport a aquesta iniciativa o, almanco, que se'n pugui parlar i es pugui negociar tant amb el Govern de la Comunitat com amb el Govern central. El Partit Socialista de Mallorca, per motius coneguts, no té en aquest moment representació política a l'Ajuntament d'Alcúdia i, en conseqüència, desconeixem la seva opinió quant al que faci referència a aquest municipi.

No em parli, Sr. Alorda, de firmes, no em parli de 8.000 firmes. Evidentment que les 8.000 -ho dic pel que ha dit el representant del Grup d'Els Verds- no deuen ser totes d'Alcúdia, perquè no crec que a Alcúdia hi hagi tanta de gent per firmar, i li dic que no parli de firmes ni de signatures, Sr. Alorda, perquè vostès tenen males experiències, amb les signatures. Vostès no al·leguin les 8.000 signatures com que dir "respecte a aquesta voluntat". Vostès, a la darrera campanya electoral, varen fer tot un muntatge sobre la incineradora de Son Reus amb firmes i amb signatures i, al final, se l'han hagut de beure. Nosaltres no hem fet cap muntatge amb Cap Pinar. Què ens diu, de les 8.000 firmes?, si vostès són els primers que no les respecten, quan les promouen i quan les inciten, i ara ve aquí a treure'ns 8.000 firmes del Cap Pinar?

Legitimitat, en conseqüència, total i absoluta per part de l'Ajuntament, a més amb el suport de tots els grups polítics amb representació. Però és que, a més, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té també una legitimitat, em sembla, total i absoluta per intervenir en aquesta matèria i, a més, li record que el Consell Insular de Mallorca, encara que no li agradi, en un ple molt recent es va manifestar a favor de la residència d'alts càrrecs al Cap Pinar; de manera que la legitimitat i l'oportunitat de dur a terme aquesta residència ha estat avalada, confirmada i ha tengut el suport de totes les institucions implicades en aquesta matèria. Si a tot això s'afegeix l'existència d'un interès general, que per a nosaltres hi és, s'hi afegeix que les condicions de seguretat que presenta aquesta zona són úniques en tota l'illa de Mallorca i s'hi afegeix l'indubtable efecte de promoció que això representa cap a l'atracció d'un turisme de qualitat cap a aquesta illa, perquè no es tracta de si la residència és del Sr. Aznar o del Sr. González, no, la residència és una residència d'alts càrrecs que no té per què ser exclusivament per al President del Govern de l'Estat, pot ser per a altres personalitats nacionals i internacionals i no tenen per què mesclar-les en qüestions de partit, de si ara hi ha el Sr. Aznar i abans hi havia el Sr. González.

El que és indubtable és que tenim l'oportunitat de conformar uns eixos de qualitat: Palma amb el Palau de Marivent, Alcúdia amb la residència del Cap Pinar, i que entenem que això, de cara a un turisme de qualitat, que és el que pretenem, és molt recomanable i és molt positiu. De manera que des del Grup Popular, com no podia ser d'una altra manera, donarem suport a aquella voluntat que ve des de l'Ajuntament d'Alcúdia, passa per la voluntat del Consell Insular i arriba, també, naturalment, al Govern balear. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, sembla ser que en aquest tema hi ha hagut errats de comptes, però em dona la impressió que, com a mínim, per magnitud, els grans errats de comptes han estat, amb molta de contundència, el Sr. Cañellas, bàsicament, supòs que s'ha sentit al·ludit amb molta contundència, dic, i el Sr. Saiz que no hem dit perquè no hi és, però del Sr. Cañellas, que (...) que tenguí una actuació malsana, d'una miopia política absoluta, i això l'any 85, per voler protegir un espai natural, mai no s'hagués pensat, pens jo, que el criticarien tant per protegir, i això per un conseller del Medi Ambient. Oportunista polític, perquè d'oportunisme polític l'han tractat, supòs, al Sr. Cañellas perquè si l'únic motiu, l'any 97, per intentar que no es faci aquesta construcció és l'oportunisme polític, quina devia ser l'argumentació de l'any 85, si l'única que queda ara, 12 anys després, és l'oportunisme polític?, quan hem modificat la Llei d'espais naturals per fer-ho impossible?, quan s'ha declarat CEPA?, quan s'han desmantellat les bateries?, quina hi havia el 85?, oportunisme polític. Perdonin; *ergo* González no, Aznar sí.

Jo confiava que m'ho justificarien una miqueta més, perquè pot ser que un regidor nostre s'equivocàs i en aquell moment ho consideràs oportú, jo no ho discutiré. Per ventura per això no tornarem a entrar a Alcúdia. No passi pena que ens hi veurem en el 99, no passi pena.

Respecte municipal. Es diu que no hi ha cap decisió, que encara no sabem res perquè s'ha de tenir aquest respecte, però serà una llei singularíssima per derogar la Llei d'espais naturals, una llei singularíssima per derogar la Llei del sòl rústic, contra tota norma del que ha de ser una llei que sempre ha de ser per debat general, amb una llei d'acompanyament dels pressupostos. La Comissió Mixta no ho sabia, això, no està creada, no ho sabia, no sabia aquest indret a on dibuixen vostès aquesta..., a on predeterminen a on es col·locarà. Això és aquest respecte? Vostès passen per damunt d'un criteri bàsic: la informació pública, que està procedimentalment establerta en declaracions d'interès general, vostès hi passen per damunt; per què?, què parlin els alcudiençs! Jo crec que amb aquest procediment, francament, Sr. Ramis, crec que s'ha cobert de glòria, i amb aquest article 17 que ens du la Llei d'acompanyament no sé com ve aquí a contar-nos aquesta pel·lícula.

Nosaltres estam en contra que sigui una mínima expressió. Tocar una àrea d'especial interès ja és delicat, però en una àrea d'especial interès de màxima protecció l'impacte, evidentment, no és lleu, i justament haver de fer una modificació de la Llei dels espais naturals per fer un xalet al Sr. Aznar quan no hi ha manera de promocionar qualsevol altre canvi de la Llei d'espais naturals per protegir espais, la veritat és que ens sorprèn.

I sí, que hi ha altres indrets, és clar que sí! Per cert que no era jo, que li deia que n'hi havia; aquesta ment tant tortuosa que tenim els nacionalistes... Perdoni, ho havia dit el Sr. Saiz, que supòs que el tragueren a fora per això, perquè si no..., i li digui al Sr. Fageda que vagi alerta a escoltar els seus consells perquè el podria dur pel camí de l'amargura. Jo li he llegit el que deia el Sr. Saiz, que hi havia altres indrets més correctes, i jo n'estic convençut, que hi ha altres possessions. La Sra. Diana de Gal•les cada vegada que venia no tenia cap problema de seguretat; en Bruno Kreisky venia cada estiu sense cap problema; el Rei viu o ve a estiuejar a una zona urbana. Ho faci a Son Bunyola; o trobarà indrets bastants interessants, jo n'estic ben convençut, que els podria trobar. En tot cas, el que li deia era el Sr. Saiz, que coincidia amb nosaltres.

Interès general és preservar. Aquí és evident que hi ha una discussió política on el nostres grups no coincideixen. Jo comprenc la legitimitat que no discutesc del Grup Popular i de tot el Govern i les institucions que té. Discutim i estam en contra dels arguments que es fan i ens molesta que després verbalitzin coses diferents de les que fan: abast de directrius, etc., i en tots els documents que fan darrerament. Per a nosaltres el paisatge és fonamental en aquest indret, preservar aquest espai naturals; els llocs a on poder fer fotos cada vegada en queden més pocs; la veritat és que el que haurem de posar és una ORA per poder estendre tovalloles, a l'instant.

Creim i estam convençuts que un espai com el del Cap Pinar donaria molt més prestigi al producte turístic del nord de Mallorca que qualsevol altra operació. En qualsevol cas, és ben cert, és un tema discutible, però anem a veure qui ho pot decidir. Vostè diu que els regidors estan més a prop del poble i que al final el que s'ha de respectar també és el poble d'Alcúdia, que ho feim pel bé dels alcudiencs. Jo li dic que escolti els alcudiencs; les firmes no valen, evidentment!; les firmes què li importen, al Partit Popular, les firmes!, crec que ha quedat prou clar, què té a veure?! Faci un referèndum, li hem dit, faci un referèndum, facem a Alcúdia un referèndum; ja que vostè em parla com a batle, també a estones, doncs, miri, el convoqui, demani permís per convocar un referèndum -que confii que el Sr. Aznar li donarà- i facem un referèndum. Nosaltres, naturalment, acatarem, com és ben natural, qualsevol posicionament, perquè allò que li pica, quan vostè ens diu que hi ha oportunisme polític que significa que hi ha una oportunitat política..., i per què hi ha una oportunitat política?, perquè els representants pensen una cosa i el poble en pensa una altra, si no no hi ha oportunitat política, i en aquests casos és quan s'ha de resoldre. Jo crec que és ben interessant escoltar el poble i que siguin ells, si és que són ells que ho han de decidir, a veure què diuen.

Jo crec que vostè s'aplica una miqueta, en aquestes altures, allò de n'Herodes: "Què et pensaves, secretari? Ja hi podia anar confiat, amb el poble que s'ha armat a favor del meu contrari".

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sí, Sr. Cañellas, per què em demana la paraula?

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Gabriel):

Sí, Sr. President. Perquè al llarg de tot el debat, i ara aprofit l'avinentesa que el Sr. Diputat del PSM ens ha anomenat amb noms i llinatges, s'ha especulat sobre el que es va acordar l'any 85. L'any 85 hi va haver...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cañellas, perdoni. Em demana la paraula per una qüestió o...

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Gabriel):

Per al•lusions al Govern anterior i concretament al presidit per jo.

EL SR. PRESIDENT:

Per al•lusions. Té vostè la paraula.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Gabriel):

Hi va haver, efectivament, un informe contrari de la Comissió Insular d'Urbanisme basat en els informes que havia rebut, però hi va haver un acord entre dos partits, un que governava a Madrid, el Partit Socialista, i un que governava a Balears, el Partit Popular, sobre el fet que es podia fer en el Cap Pinar -acord celebrat en el Ministeri de Defensa entre qui els parla i el Sr. Narcís Serra- sempre que el Govern de la Comunitat decidís, acordàs i fes patent l'interès que hi havia i la bondat d'aquesta realització per a aquestes illes i així es va fer per Consell de Govern. En contrapartida, com que no hi havia Llei d'espais naturals i era un espai de defensa exclusivament, es faria l'acord de fer-lo allà per Consell de Ministres en aplicació de l'interès nacional.

Per tant no hi ha hagut un canvi d'opinió, hi ha hagut un canvi de formes, de fórmules o d'acords o de convenis, però l'acord de llavors no era *Felipe* no i ara Aznar sí, era residència sí amb unes condicions, i ara és residència sí amb unes condicions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Ramis, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ramis, perdoni.

Tal vegada de manera inusual, aquesta presidència efectivament no era en el debat, però el vicepresident segon, el Sr. Crespí, encara no m'havia assegut i m'ha dit que hi havia hagut una al·lusió claríssima i que, per tant, si em demanava la paraula l'havia de concedir. Per això he concedit la paraula.

Té vostè la paraula, Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Alorda, a mi m'agradaria discutir la qüestió de fons i entrar a veure si és convenient o no, per a la nostra comunitat, per a la nostra ciutat d'Alcúdia, la construcció d'una residència a Cap Pinar. Però clar, jo és que quan sent dir que el PSM es molesta perquè hi ha partits que fan coses distintes, que diuen coses distintes a les que fan, i això ho diu el PSM, jo -perdoni- des del més profund respecte m'he de posar a riure: és que si algú no està legitimat per dir això és que públicament s'ha manifestat contra una cosa i després, per la cadira, s'ho ha hagut d'enviar, Sr. Alorda, i això és el PSM.

Miri, que parlin els alcudiençs. Els alcudiençs estan legítimament representats -supòs que vostès no qüestionaran això- per unes eleccions municipals allà on el PSM va quedar a fora, per cert, i allà a on es varen triar 13 regidors que, unànimement, no han donat suport la construcció d'una residència a Cap Pinar, sinó que han donat suport a la firma, a la subscripció d'un acord d'intencions per fer possible un conveni per dur endavant aquesta residència. El poble d'Alcúdia ha parlat, i de manera unànime.

8.000 firmes; jo les respect profundament maldament estigui segur que n'hi ha moltes que no són d'Alcúdia; així i tot les respect perquè som membre d'aquest govern; però sap què m'agradaria, Sr. Alorda?, veure-les d'una vegada; per favor dugui-les-me; n'hem parlat tantes vegades, ja, d'aquest tema! Què em volen fer por, amb les 8.000 firmes? Les me duguin, el PSM les dugui d'una vegada, podem mirar de qui són, com són o si és que vostès han anat firmant una vegada i una altra i una altra i una altra; les me duguin, per favor, d'una vegada!

Entrem en el fons de la qüestió i no perdem el temps. Cap Pinar d'Alcúdia és massa important per perdre el temps discutint d'aquesta manera. El procediment a seguir; només havia dues maneres de fer això; l'interès general, l'interès social que es va intentar l'any 85, avui no és possible, vostè ho sap, la LEN no el fa possible. Dos sistemes: un, l'interès general, l'interès nacional per part del Ministeri de Defensa; dos, l'interès de la Comunitat Autònoma, l'interès general que s'ha de donar a través de l'article 17 de la Llei d'acompanyament. Òbviament, d'una manera palesa, quina era la manera més ràpida de fer-ho, per dur endavant aquest projecte? De les úniques que hi havia, no n'hi havia d'altra, que ningú no s'engani, no hi havia més procediments: la Llei d'acompanyament. Com es pot modificar una llei?, mitjançant una altra llei, és l'única manera, no es pot fer d'una altra manera, és el que s'ha fet (...), i no hem intentat amagar res. Ho discutim aquí, la Llei de pressuposts ve la setmana que ve, i serà rang de llei per rang de llei. Per tant no ens contin històries, això era l'únic procediment que es podia fer, a part del de Defensa que era molt més llarg.

La LEN s'ha de tocar quan sigui necessari; vostès mateixos són els primers que ho han proposat, en aquest parlament, modificar la LEN per fer-la, efectivament, per protegir, però perquè vostès creuen que és necessari, no és vera?; respectin que hi ha grups que són majoritaris dins aquesta cambra que també ho creguin, ho respectin, almanco, feim el mateix que vostès.

Miri, parla de les incoherències del PP. Jo ja no li contestaré, a això, perquè després del que li ha dit el Sr. Flaquer respecte de la incineradora, jo crec que incoherència més grossa que aquesta no se n'ha vist, en aquesta comunitat i, per tant, la seva legitimitat per parla d'incoherències polítiques està molt per davall, efectivament.

Quant a passar per damunt de les competències de l'Ajuntament d'Alcúdia, (...) en aquest tema, jo crec que ha quedat absolutament clar que l'Ajuntament d'Alcúdia, en el tema de la residència de Cap Pinar, tindrà una opinió molt important, una opinió absolutament decisiva i que si el president del Govern té a bé atendre la meua petició tindrà un 50 % de la representació dins la comissió que ha de dur endavant el conveni. Jo crec que està absolutament clar i que el Govern és absolutament respectuós amb l'autonomia, amb la competència de l'Ajuntament d'Alcúdia. No puc dir el mateix de qui no té representació i tracta de boicotejar, des de fora, els acords de l'Ajuntament d'Alcúdia, no puc dir el mateix de vostès.

Què poden saber els alcudiençs -ha dit vostè- d'una finca que està a vorera de la mar? Jo és que..., i vostès, què saben?, i vostès quina legitimitat tenen? Si algú té legitimitat per decidir aquest tema -i li repetesc una vegada més perquè és que em sent ferit, quan diu això- és la gent d'Alcúdia, és l'Ajuntament d'Alcúdia, és allà a on posam nosaltres el pes específic d'aquesta decisió; per tant, si algú, en aquest cas, no ho ha de qüestionar són vostès: deixin que el poble es pronunciï.

Em demanava detalls. Li puc confirmar que no s'iniciaran les obres sense conveni? Per suposat, per suposat, Sr. Alorda, fins que el conveni no estigui afinat, perfectament afinat, i sapiguem amb quin pressupost comptam, i la finançació, i quins metres de parcel·la, i quins metres de construcció no es començaran les obres, per suposat, no feim aquí discursos, ho volem fer bé.

Qui ha de decidir si els interessos de defensa són compatibles amb altres usos? Miri, qui ho ha de decidir, en primer lloc, és Defensa, que són els que tenen l'ús en aquest moment, i jo no entraré ni sortiré dins la seva opinió; jo el que li puc dir és que tenc una comunicació del Ministeri de Defensa allà a on diu que és necessari per a ells i, evidentment, jo crec que el Govern no ha de discutir, en assumptes de defensa si és necessari o no per al ministeri. Que ho diguin ells; nosaltres podem tenir la nostra opinió que potser no coincideixi, efectivament.

L'interès militar a la zona ajudarà el Govern a recuperar això per a l'ajuntament. Jo no sé si el Govern ajudarà o no, jo el que li puc dir és que hi ha una perfecta sintonia entre el batle d'Alcúdia i el conseller de Medi Ambient, hi ha una perfecta sintonia, i que el batle d'Alcúdia sí que pretén reivindicar la recuperació d'aquesta zona per als alcudiençs, però des de fa anys, no és des de que es parla de construir la residència, és des de que som batle. Per tant, per aquí no hi ha cap problema.

Quina interpretació, quina valoració fa el Govern? Idò valoracions molt prudentes. Sabem que hi ha part bona i part xereca. Per descomptat no es fa cap valoració des d'aquest extremisme que a vegades veim a les seves postures, Sr. Alorda. 5.000 metres quadrats de solar, 10.000, 15.000, dins 12 milions de metres quadrats pensam que, essent un impacte important, no és decisiu.

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sr. Conseller. El temps de les interpel·lacions està taxat.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Sí, vaig acabant, Sr. President.

Miri, ha fet una sèrie de preguntes: la finançació, quant?, què costarà la conservació. El remet absolutament al projecte que s'hagi de fer que estarà regulat pel conveni. Jo el que tenc molt clar, en qualsevol cas, és que la residència d'alts càrrecs és bona per a la nostra comunitat, és absolutament bona, i a Cap Pinar encara serà millor. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 5637/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig de la substitució de reactors per turbo-hèlices per part del Grup Ibèria en les relacions entre Palma i València, Alacant, Bilbao i altres ciutats.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 5682/97, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per garantir les comunicacions aèries entre les Illes Balears.

I passam al següent punt de l'ordre del dia que fa referència a les proposicions no de llei. El Reglament, a l'article 162, preveu que el president té facultat per acumular debats en interpel·lacions i preguntes quan aquestes tractin d'un mateix tema. No disposa el mateix sobre proposicions no de llei i és per açò que deman als portaveus si tenen inconvenient en el fet que ordenem el debat de manera conjunta de les dues proposicions no de llei.

Amb el mateix sistema hi hauria intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista, intervenció per part del Grup Parlamentari Popular i després els altres grups fixarien la posició per un temps, també, de deu minuts.

Hi ha inconvenient en acumular els dos debats conjuntament? Idò així es farà. Moltes gràcies, senyors portaveus.

Per tant té la paraula, per defensar la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, vull dir que el transport aeri és bàsic, és essencial, és d'interès general per a una comunitat insular, per l'arxipèlag de les Illes Balears; és una veritat tan sabuda que pot ser qualificada de tòpica, fins i tot de veritat de *Perogrullo*, però avui torna ser necessari fer-ho.

Les Illes Balears patim erosions constants en el nostre sistema de comunicacions aèries. He de recordar l'acord de totes les companyies aèries, públiques i privades, de pujar, quasi equiparar, sincronitzadament les tarifes, els preus, atemptant contra la lliure competència fa alguns mesos. Recordem les limitacions introduïdes pel Govern del Partit Popular d'Espanya als descomptes per als residents a les Illes Balears, tant en els pressuposts del 1997 com en el Reial Decret posterior. Recordem la taxa de seguretat aeroportuària implantada també pel Govern del Partit Popular, però, de fet, sense que haguem vist millora quant a dotació de personal als llocs de control de seguretat dels equipatges de mà a l'aeroport de Palma. L'anunci, ja a punt de ser aprovat definitivament, d'una nova taxa aèria d'aproximació en el Projecte de llei de pressuposts del 1998.

Dins aquest panorama de desgast del nostre poder adquisitiu per als desplaçaments aeris, hem d'afegir ara, des de final del passat mes d'octubre, una agressió més: l'entrada dels avions d'hèlice d'Air Nostrum en substitució dels reactors d'Aviaco a les línies que serveixen les Illes Balears. Ara, les de València, Alacant, Bilbao i Niça; més endavant, si no ho aturam i ho hem d'aturar, la resta.

La decisió d'Ibèria suposa pitjor qualitat a igual preu, -a igual preu de moment; pujaran- amb incomoditat clara, perquè els avions d'hèlices, els fockers, són molt més afectats per les turbulències atmosfèriques que els reactors; pèrdua de places disponibles cada dia, 280 places diàries menys en aquestes comunicacions com a conseqüència de la substitució dels reactors de 110 per avions d'hèlice de 50 places; més llarga durada dels vols, 30 minuts més amb València i Alacant, 60 minuts més amb Bilbao; nul•la capacitat de càrrega general, ja que aquests avions només tenen capacitat de càrrega per als equipatges dels viatgers; pèrdua de competitivitat del comerç i de la indústria de les Illes Balears que hauran de fer els seus transport amb València i Alacant per via marítima, perden així, per tant, celeritat en situar-se en el mercat. També hi hem d'afegir, i així ha estat confirmat pel director de l'aeroport de Palma, dificultats d'operació en els aeroports en temporada alta per la lentitud de les maniobres d'aproximació dels avions d'hèlice.

Per què succeeix tot això? El Grup Iberia per dues vegades ha intentat introduir avions d'hèlice a les Illes Balears i ha fracassat les dues vegades: la primera amb fockers d'Aviaco, fa uns anys, i la segona amb una companyia especial que va crear el Grup Iberia, Air Binter, precisament específica per vols d'aquest tipus amb avions d'hèlice. Les dues vegades van fracassar i les dues vegades van haver de retirar aquest tipus d'avió. Per què ara tornen a intentar la implantació de fockers, d'avions d'hèlice, a les Illes Balears? Crec que això és el que els governs del Partit Popular, el Govern de Balears i el Govern d'Espanya, ens haurien d'explicar.

Perquè, senyores i senyors diputats, quina és la relació entre Iberia i Air Nostrum?, quina és la relació entre el vicepresident econòmic del Govern espanyol -que, lògicament, per part del Govern espanyol és el que du la més alta direcció de les empreses públiques- quina és la relació del vicepresident Rato amb el president l'Iberia, el Sr. Irala, i amb el president d'Air Nostrum, el Sr. Serratosa, que justifiqui el desplaçament d'Aviaco, el desplaçament del Grup Iberia de les Illes Balears? Perquè Air Nostrum és una companyia privada, una companyia que sobreviu gràcies a les fortes subvencions que rep de la Comunitat Valenciana, d'una quantia que li assegura eixugar pèrdues fins a 2.500 milions de pessetes anuals, a més de substanciosos contractes de publicitat, precisament de publicitat turística de la Comunitat Valenciana que duen els propis avions.

Per què, idò, Iberia, el Govern del Partit Popular, introdueixen a les Illes Balears aquesta companyia que l'únic que farà és rebaixar la qualitat dels serveis aeris sense crear cap lloc de feina a les Illes Balears? Air Nostrum és una companyia amb base a València, que té tota la plantilla a la Comunitat Valenciana, i això en detriment d'una empresa pública, Aviaco, que fa deu anys que dona beneficis, creixents beneficis, que té 200 llocs de feina de nivell mig i alt, 200 famílies que viuen aquí, a les Illes Balears perquè té la seva base aquí, a les Illes Balears, lloc de feina que irremeiablement es destruiran, es desplaçaran com mínim fora de les Illes Balears a mesura que es vagi produint aquesta substitució d'Aviaco per Air Nostrum.

Per tant, senyores i senyors diputats, no es tracta només d'un problema de reactors i de turbohèlices, que ho és, i és greument perjudicial per als nostres interessos col•lectius. Es tracta també, i principalment, d'un procés de substitució d'Aviaco i del Grup Ibèria per una altra companyia, Air Nostrum, per uns interessos que desconexem, foscos, que no s'expliquen obertament, sobre els quals no hi ha cap tipus de transparència, i que per tant és una decisió en el seu conjunt que atempta directament contra els nostres interessos genèrics, perquè suposen pèrdua de qualitat, empitjorament de preu i de freqüència del servei aeri, i per altra part, i no menys important, perquè posa en qüestió el manteniment de llocs de feina precisament de les companyies aèries que, donant beneficis, tenen la seva base a les Illes Balears.

Per això, senyores i senyors diputats, els proposam que donin suport a aquesta proposició no de llei, per la qual es valora molt negativament la decisió del Grup Ibèria de substituir, sense increment de freqüències ni baixada de tarifes, els reactors tipus DC9 per avions turbohèlice del tipus Fokker 50 o similar, a les relacions entre Palma i València, Alacant, Bilbao i Niça, pel que suposa de major temps de vol, falta de confort aeri per als passatgers, i insuficient o nul•la capacitat de càrrega. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari, per defensar la seva proposició no de llei, té la paraula el Sr. Andreu Charneco.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. En primer lugar yo le quiero anunciar al Grupo Socialista que lógicamente vamos a defender la proposición no de ley presentada por mi grupo, por la sencilla razón que el contenido de la misma abarca la problemática actual de toda la comunidad, y no se ciñe única y exclusivamente a un problema puntual de Palma de Mallorca con Valencia, Alicante, Bilbao y Niza. Por consiguiente ya les anuncio, e inclusive les sugiero que al ser la redacción nuestra un poco más, no un poco más, sino más amplia, porque recoge la problemática de toda la Comunidad, pues casi me atrevería a pedirles que la retiraran y que diesen el apoyo a la que presenta mi grupo. Prácticamente el fondo es el mismo, y la forma quizás pueda variar un poco.

Y dicho esto, empiezo mi intervención diciendo que el objeto de esta proposición no de ley que presenta mi grupo, no es otro que hacer patente el sentir generalizado de prácticamente toda la comunidad balear ante lo que consideramos un trato injusto y arbitrario del Grupo Iberia. Es poco comprensible que un comunidad como la nuestra, que a la hora de aportar a las arcas del Estado tiene mucho que decir, pero que incomprensiblemente no se ve correspondida por uno de esos apéndices públicos, como es el Grupo Iberia.

Desde nuestra óptica esta falta de sensibilidad del *staff* del Grupo Iberia no tiene parangón alguno. Son muchas las razones que nos han movido a tomar esta iniciativa. Y digo que son muchas porque, sin querer entrar en lo que es la organización interna de una empresa, ajena a su vez a la acción de un gobierno, éste sí que tiene que pagar, y con creces, lo que ha sido una mala gestión del Grupo Iberia, y si no, a las pruebas nos estamos remitiendo. Iberia lógicamente desde que cesó el presidente don..., me parece que era Carlos, Espinosa de los Monteros. Hubo un cambio de color a nivel nacional por unas elecciones ganadas democráticamente por el Partido Socialista, con una mayoría más que suficiente, y la invasión de los estamentos de toda la Administración, incluidas las empresas públicas, se produjo en el término de 48 horas.

Y llegado a este momento quiero abrir un paréntesis y pasar de puntillas sobre un tema del que casi con toda seguridad se volverá a hablar en este parlamento, y este tema no es otro que la desaparición de Aviaco como empresa de transporte aéreo. Ya se ha hecho alusión, en unas (...), lo que vamos a padecer, la finalidad, objeto oscuro. Yo no voy a entrar en esos términos, pero sí lógicamente tengo que hacer hincapié en la desaparición de Aviaco, porque así me lo ha pedido un colectivo bastante importante.

Y se preguntarán ustedes, señoras y señores diputados, "¿Y a qué viene ahora hacer referencia a Aviaco, cuando estamos tratando de la supresión de unas líneas, cambio de flotas por otra, etcétera?" Pues muy sencillo: La actual situación de nuestra comunidad es consecuencia de la fortísima presión que se ha hecho desde dentro del grupo Iberia para que Aviaco desapareciera. Y les voy a decir más, estas palabras precisamente no fueron pronunciadas por mí, pero sí alguien dijo "no nos sentaremos a hablar con la dirección hasta que Aviaco no desaparezca", parece ser que fueron palabras pronunciadas por algún líder sindical del comité de empresa de Iberia, y que lógicamente corrieron como un reguero de pólvora. La solución adoptada por la dirección de Iberia, un colectivo de 25.000 empleados, lógicamente hace meditar, y toman la solución salomónica de absorber a Aviaco, y así evitamos un conflicto en Iberia, i aquí paz y mañana gloria.

Los problemas a los que se ha aludido anteriormente, atendiendo a no sé qué razones, atendiendo a no sé qué historias, de la desaparición de Aviaco, yo les puedo decir que esto es consecuencia del informe McKenzie, elaborado en 1995, concretamente no estaba el Gobierno del Partido Popular en la administración, repito, Madrid, 31 de marzo de 1995, y que lógicamente recoge una serie de circunstancias que yo les voy a decir. La solución que se tomó es coger de este informe McKenzie que le hecho referencia anteriormente, se refunde, cogemos unos puntos de este informe y elaboramos un plan director para todo el grupo. Uno de los puntos que se contemplan en el Plan director de Iberia es el que en las líneas que resulten deficitarias suprimirlas o bien franquiciarlas con compañías regionales. Pero yo me pregunto -y ahí coincido con el portavoz del Grupo Socialista- ¿Hay alguna compañía regional en nuestra comunidad? No. Pues si no hay ninguna compañía regional, ¿a qué viene la sustitución de Aviaco -por cierto, compañía muy arraigada en Baleares- por Air Nostrum? ¿Y el personal de Aviaco, cómo quedará este personal?, ¿cómo se integrará en Iberia?, ¿en qué condiciones? ¿Habría reducción salarial? ¿Se instalará la cultura de prejubilaciones? ¿Se respetarán las categorías profesionales? ¿Se retomará la práctica de baja incentivada? ¿Se respetará la jornada laboral? ¿Se ha respetado el Estatuto de los Trabajadores en lo que afecta al trasvase de funciones de una empresa a otra, sin trasvasar al mismo tiempo el personal? Son preguntas que a bote pronto yo me hago, pero me consta que cuando llegue el problema ustedes, los señores de la izquierda, no nos echarán la culpa de ello, y defenderán a los trabajadores de Aviaco con el mismo ahínco, anhelo y eficacia con que lo hicieron cuando surgió el tema de Iscomar.

A simple vista, y sin querer ahondar más en la cuestión, se nos dice que las líneas interinsulares son deficitarias, que este déficit se puede cifrar en unos 650 millones de pesetas, más o menos; que si la línea Palma-Sevilla-Palma arroja pérdidas que hasta julio sobrepasan los 18 millones de pesetas; que la línea Palma-Alicante-Palma, así como Palma-Bilbao, tal como están estructuradas no son rentables, etcétera. En resumidas cuentas, que lo hecho por Iberia bien hecho está, y como no te gusta el caldo, toma tres tazas y media.

Todos hemos oído y leído las manifestaciones del presidente de la Comunidad en referencia al trato recibido por parte de Iberia. Todos hemos oído y leído su rechazo a la programación que Iberia ha puesto en el mercado para Baleares, sin contemplar para nada nuestro hecho insular, y con la sola intención de afianzar la implantación de una compañía que sólo opera con aviones Fokker, de cuyas características se ha hecho ya anteriormente una definición bastante correcta y bastante concreta y bastante cierta; y que además lo único que nos reportará es una escalofriante pérdida de oferta de asientos semanales, que va desde la suspensión total de la operación directa con ciudades como Sevilla y Málaga, pasando por la reducción de oferta de asientos semanales, con tantos por ciento que si sus señorías me permiten les desgloso seguidamente: Los vuelos Palma-Barcelona se han disminuido semanalmente el 4%, los vuelos Palma-Bilbao el 4,65% semanal, los vuelos Palma-Alicante el 46% semanal, y los vuelos Palma-Valencia el 30% semanal. Estos datos, lógicamente, los he sacado comparando la programación de invierno del ejercicio 96-97 con la actual.

Creo con toda sinceridad, y me parece que ustedes también, que las manifestaciones del presidente de la Comunidad están más que justificadas. Pero, claro, hasta ahora hemos hablado de los vuelos desde Palma con la península, y no estaría muy justificada mi intervención si no hiciere referencia a Ibiza; de ahí que le solicite al Grupo Socialista que acepte la proposición no de ley nuestra, porque consideramos que lógicamente abarca a la problemática que afecta a toda la comunidad, y no se ciñe única y exclusivamente a Palma de Mallorca.

La programación de invierno para Ibiza demuestra el más absoluto desprecio por el ciudadano de Formentera, y esto, señoras y señores diputados, cuanto menos plantea una situación irritante. Ibiza también ha sufrido pérdidas considerables en ofertas de asientos, e incluso la sustitución definitiva de aviones reactores por Fokker en los enlaces con Valencia, representando pérdidas del 20% menos que la temporada pasada. Con Barcelona se pierde el 3,8% en oferta de asiento y, lo que es más incomprensible, haciendo coincidir los lunes, martes, miércoles, jueves y viernes dos vuelos con una diferencia de 10 minutos entre sí. Y con Palma la pérdida de asientos asciende al 12,5%, teniendo la última salida para Ibiza a las 20,00, con lo cual al residente de Formentera le obligamos a pernoctar bien en Palma de Mallorca, bien en Ibiza.

La justificación que se nos da para este recorte ya la dije anteriormente, es que las líneas son deficitarias, y por consiguiente son merecedoras de este recorte. No hay otra solución. ¿Tendremos que soportar los ciudadanos de Baleares estos planteamientos? Ésta es la pregunta que sectores diversos de las Pitiusas nos plantean diariamente, y de hecho les puedo decir que los ayuntamientos y el Consell Insular de Ibiza y Formentera ya han tomado acuerdos de rechazo de la presente programación de Iberia. ¿Se ha preocupado el Grupo Iberia de la sensación que todos los ciudadanos de Ibiza y Formentera hemos padecido durante el tiempo que han durado las obras en la pista de aterrizaje de nuestro aeropuerto? ¿No conocía con tiempo suficiente estas obras?, porque se limitó a cancelar los vuelos que estaban programados fuera del horario operativo del aeropuerto, sin ni siquiera contemplar la posibilidad de readaptar estos vuelos a la operatividad del aeropuerto durante las obras. En estos momentos, y en el lugar donde se tiene que hacer, es decir en el Parlamento de las Islas Baleares, nosotros, mi grupo, el Partido Popular, solicita al Grupo Iberia un replanteo distinto al que ha tenido hasta la fecha, y que acentúe su grado de sensibilidad para lo que representa el hecho insular de nuestra comunidad. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Empegeuets hauríem d'estar tots el polítics d'aquesta comunitat en general, i molt especialment els del Partit Popular, que governen aquesta comunitat i també a nivell de l'Estat. Des d'Unió Mallorquina hem manifestat en molt repetides ocasions el rebuig cap a la política que des de l'Estat i les empreses estatals es té cap a les nostres illes en general, i cap a Mallorca en particular. Són molts els exemples que podem posar, i tots tenen una vinculació molt directa amb aquest tema dels avions i de les comunicacions en general. Quins són aquests exemples? Doncs en primer lloc el tema de les inversions. La nostra comunitat rep menys inversions de l'Estat que cap de les altres. La nostra comunitat té avui per avui 75.998 pessetes per habitant de pressupost, mentre que les altres comunitats de la resta de l'Estat tenen una mitja de 210.000 pessetes. En carreteres, una altra de les inversions importants i a tenir en compte, a pesar que som la comunitat amb més vehicles, 780, per cada mil habitants -la resta de l'Estat té un promedi de 500 vehicles per mil habitants- les nostres inversions en carreteres són tan sols 27.811 pessetes, enfront de les 67.202 de la resta de l'Estat; per no parlar del tema dels sous, que són també els més baixos de les diferents comunitats, o de les pensions de viduïtat, que també són més baixes que a la resta de l'Estat.

Tot això, si fos al revés podria justificar qualche problema amb mitjans de comunicació o amb transports, però no és així. Nosaltres som els que més aportam a nivell de l'Estat i som els que menys rebem en general. Però darrerament, des que el Govern del PP està a Madrid, no s'han conformat amb tot el que ja ens venia succeint, sinó que a més hi ha un total menyspreu cap al fet insular de la nostra comunitat. Ja no tan sols es desvirtua aquest règim econòmic i fiscal especial per a les Illes Balears, del qual tant s'havia parlat, del qual el president del Govern d'aquesta comunitat havia dit que era l'única manera, l'única alternativa que el dèficit històric es veiés recompensat. Ara ja tan sols és un règim especial. També en els transports, que de qualche manera afecten molt especialment mallorquins, menorquins, eivissencs, que només tenim com a autopistes el transport marítim o l'aeri, des de l'arribada del Partit Popular ens trobam amb greus dificultats i imposicions, cada dia més contràries als interessos dels mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers. En primer lloc, la taxa que s'ha imposada de seguretat als aeroports, una taxa que afecta totalment els residents de les Illes Balears, que avui per avui hem de tenir en compte que cada resident paga 900 pessetes de mitja a l'any, tan sols per la taxa de seguretat. Però endemés hem de tenir en compte que el 30% dels ingressos generals de l'Estat d'aquesta taxa els aporta la nostra comunitat, les Illes Balear. Enguany encara s'anuncia una nova taxa d'aproximació d'aeronaus, que es repercutirà sens dubte als usuaris i, com no, els mallorquins, menorquins, eivissencs tenim la sort o la desgràcia de ser usuaris assidus.

Les pràctiques d'una companyia pública com Ibèria, que intenta reduir el seu dèficit a costa dels ciutadans, una vegada més, d'aquesta comunitat, fa que no es pugui de cap de les maneres solucionar el que s'està traduint amb una pressió fiscal que és en aquest moment la més alta de l'Estat. Primer Ibèria elimina els vols amb destinacions europees, que per a nosaltres són fonamentals i importants, com és el Palma-Frankfurt. La veritat és que no s'ha donat cap explicació, i atès que és un servei públic, i que es manté i funciona gràcies a l'aportació de tots els ciutadans en general, però sobretot dels ciutadans d'aquestes illes, se'ns hagués pogut donar una explicació. Però ara el canvi és encara més greu, és als turbohèlices, que faran vols entre les illes, i que també ens duran de les nostres illes cap a la península. Crec de veres que això no es pot permetre, que no podem continuar permetent que es trepitgi el que jo diria que ja és la dignitat dels ciutadans d'aquesta comunitat. Crec que entre tots hem de fer possible que tant el Govern, l'Administració de l'Estat i el grup públic Ibèria donin una solució definitiva i ràpida a aquest tema.

Des d'Unió Mallorquina proposam en primer lloc, que si es pensa votar la proposta del Grup Parlamentari, com s'ha dit, del Partit Popular, faci el favor de canviar el seu encapçalament, i digui que el Parlament de les Illes Balears traslladarà al Govern d'aquesta comunitat, al Govern de l'Estat Espanyol i a la companyia Ibèria la inquietud del poble balear. Creim que no ens podem conformar amb parlar amb segons o amb tercers, o amb una empresa pública com és Ibèria, que en definitiva no fa més que el que se li diu des del Govern. Es tracta del Govern balear, del Partit Popular, es tracta del Govern de l'Estat espanyol, i crec que hauríem de tenir una comunicació directa i plantejar seriosament aquest tema. Crec que no es pot consentir que haguem de volar amb turbohèlices, amb totes les dificultats que això suposa, i que ja han explicat els que m'han precedit a aquesta intervenció. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per estalvi de temps jo no repetiré aquí totes les consideracions, òbvies, segons les quals arribam unànimement a la conclusió que la nova política d'Ibèria en matèria de comunicació aèria de la nostra comunitat ens perjudica d'una manera particular. Perjudica els usuaris en termes de temps, en termes de comoditat. És important el que s'ha esmentat de la càrrega, és a dir de poder traslladar mercaderies per via aèria, cosa que a partir de la implantació d'aquest tipus de vols pràcticament serà impossible, i en definitiva que no es recull, ni a prop fer-s'hi, la consideració insular de la nostra comunitat, i el fet que no tenim vies alternatives, de ferrocarrils o de carreteres per, per exemple, transportar mercaderies cap a la península, cosa que no succeeix, lògicament, en altres indrets de la península.

El que passa és que en aquest debat jo crec que s'ha entrat en una dimensió del problema que fins ara, ni a nivell de mitjans de comunicació ni a nivell polític s'havia tocat; i la intervenció del representant del Partit Socialista, i en bona mesura la del diputat del Grup Parlamentari Popular ens obren la porta a una nova dimensió del problema. Fins ara estàvem situats davant una decisió explicable estrictament en termes de rendibilitat econòmica. Una companyia aèria, d'acord amb aquests criteris de rendibilitat, -que per cert a la proposició del Partit Popular, a la part expositiva diu que respecta moltíssim, una mica en contradicció amb la seva línia argumental posterior- aplica nous criteris d'implantació de determinats elements de transport. Lògicament malament anam, i això és un discurs que des d'Esquerra Unida m'agrada fer, perquè quan ens oposam a la política de privatitzacions que d'una manera bastant salvatge du a terme el Partit Popular, i que va iniciar el Partit Socialista, moltes vegades no s'entén aquesta oposició a la política de privatitzacions. Idò una de les raons per les quals ens oposam a una política de privatitzacions indiscriminada, és perquè des de l'Administració pública es perden una bona part dels instruments possibles per incidir, per exemple, en matèries tan sensibles com el transport de mercaderies i passatgers, de tal manera que incidia des del punt de vista de la preservació dels interessos generals. Es perden aquests instruments, això queda en mans exclusivament de companyies privades, que actuen en funció de criteris de rendibilitat, i malgrat que la privatització de la companyia Ibèria encara no sigui una realitat tan absoluta com li agradaria al ministre Piqué, que ja fa feina en aquest sentit, és cert que aquesta companyia ja actua de fet amb criteris de companyia privada, i per tant li du bastant a la fresca quan li parlen d'aquests problemes que a nosaltres ens interessin, que si els ciutadans de les Illes Balears, que si no tenim mitjans alternatius, que si més temps, que si no sé què, etcètera. Això és una cosa que no entra en el seu compte de resultats.

Però insistesc, al marge d'aquest discurs que ja he conegut, i la possible rèplica des d'una formació com Esquerra Unida, hem entrat a una altra dimensió. Es planteja si realment estam davant una operació simplement de millorar el compte de resultats de la companyia, o si estam davant una altra qüestió, si estam davant una operació d'afavoriment d'una companyia privada, que és Air Nostrum, que té un franquícia amb la companyia Ibèria, i en funció -s'ha dit molt clarament- de lligams entre els responsables d'aquesta companyia privada i membres significats del Govern de l'Estat. Això és una cosa que fins ara no s'havia plantejat, però que ens hem de plantejar amb tota claredat, i aquí s'hauria de disposar ja dels números, dels elements per poder efectivament avaluar si són tan rendibles o tan poc rendibles les línies de comunicació que ara són modificades. Si parlam de superar situacions de pèrdues importants, o si estam simplement cercant situacions de major rendibilitat. Se'ns han d'aclarir coses relatives a l'extensió de la utilització d'aquests avions a altres línies, línies entre illes, o altres línies amb la península, perquè efectivament és desplaçament d'Aviaco en benefici d'Air Nostrum. Se'ns ha d'aclarir si això tindrà efectes o no, com apuntava el Sr. Triay, en termes de lloc de feina de la companyia Aviaco, companyia que, per exemple, a l'illa de Menorca és una de les principals empreses quant a llocs de feina que en depenen.

I tota aquesta manca de claredat va acompanyada d'una actitud absolutament prepotent de la companyia Ibèria, que aquest cap de setmana declarava per boca del seu màxim responsable, que efectivament ells poden parlar amb el Govern de la Comunitat Autònoma tot el que faci falta, però que les decisions a nivell empresarial ja estaven preses. En definitiva, jo crec que ens trobam davant un problema que afecta d'una manera important la Comunitat Autònoma i els seus ciutadans, un problema que planteja zones d'ombra i de foscor; és a dir, no sabem si ens trobam davant una operació de major rendibilitat d'Ibèria o davant una operació d'afavoriment d'interessos econòmics privats, se'ns ha d'aclarir; no sabem les repercussions econòmiques i socials que tot això pot arribar a tenir a la nostra comunitat, i certament davant un problema tan important com aquest, davant l'amenaça que el Govern de la Comunitat Autònoma, actualment absent d'aquest debat, faci el paper més trist de la seva història, és a dir omplir planes i planes de diari, fent protestes de la seva ferma posició en aquesta qüestió, i paral·lelament la companyia Ibèria dient "jo puc parlar amb el Govern balear, però la decisió ja està presa".

Tot això conforma un panorama que exigeix efectivament un pronunciament clar per part d'aquest parlament. Lamentablement aquest pronunciament clar que la situació requeriria, no el trobam ni a la proposició del Grup Parlamentari Popular ni a la proposició del Grup Parlamentari Socialista. Els discursos, tant d'un com de l'altre, no s'avenen amb el contingut de la proposta. La part dispositiva de la proposició no de llei del Partit Popular simplement trasllada a la companyia Ibèria la nostra inquietud. Quedaran commoguts, quedaran nerviosíssims quan les trasllem la nostra inquietud. I el Grup Parlamentari Socialista es limita a valorar negativament, "que consti que valoram negativament", aquesta situació. Aquí ja no importa que es posi nerviós ningú, simplement deixam constància per a la història que valoram negativament la situació.

Jo crec que el contingut d'aquestes proposicions, sincerament, no va d'acord amb el problema. No va d'acord tampoc amb les inquietuds que el representant del Partit Socialista ha plantejat des d'aquesta tribuna. Si parlam de possible operació empresarial en funció d'interessos privats, si parlam de llocs de feina en solfa, com ha plantejat el Grup Parlamentari Popular; si plantejam que una companyia encara amb una participació pública important se'n fa quatre trons, de l'opinió del Govern balear; si parlam d'impossibilitat de traslladar càrrega via aèria a tota una sèrie d'indrets de la península de part de la Comunitat, jo crec que no ens podem limitar al que diuen aquestes proposicions no de llei. En aquest sentit, jo crec que la proposta que s'ha fet des del Grup Mixt és raonable, com a mínim hem de traslladar aquesta preocupació a la companyia Ibèria, al Govern de la Comunitat Autònoma, que és l'interlocutor natural i primer d'aquest parlament, i al Govern de l'Estat, com a responsable també de la situació, hem d'incloure tot això entre els destinataris de la nostra inquietud, i lògicament aquest parlament ha de quedar autoemplaçat -i això evidentment no és una proposta transaccional, és una consideració de caràcter polític- a dotar-se dels instruments per saber què està passant aquí, què passarà, quines conseqüències tindrà, i lògicament aquí hi ha d'haver compareixences del Govern, un cop hagin avançat les seves negociacions amb la companyia *Iberia*, i aquesta comunitat autònoma ha de saber el que li pot caure al damunt en funció d'aquestes polítiques empresarials, d'entrada perjudicials, però que a més tenen una vessant de foscor, una vessant d'opacitat que és absolutament imprescindible (...).

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el seu portaveu, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, jo crec que el debat d'avui no és si foker o si DC-9, crec que parlam de temps, de temps del vol, de la freqüència del vol, de la capacitat de càrrega dels vols, perquè, naturalment, ens podem trobar amb un foker que a pesar de ser un avió d'hèlix pot ser en tecnologia més moderna i ser un avió construït fa dos dies, i ens podem trobar amb un DC-9 construït fa vint anys. El tema no és optar per una marca ni per un sistema d'impulsió, sinó per garantir unes condicions de vol que mantinguin la rapidesa, sense que aquesta sigui la qüestió més important, perquè per a nosaltres la qüestió més important és mantenir i augmentar la freqüència dels vols i mantenir i augmentar, si és possible, la capacitat de càrrega dels avions, i els hem de ser ben sincers, si ens donassin a triar entre DC-9 i un nombre de vols i foker i un nombre de vols superior amb una capacitat de càrrega i de trasllat de persones superior, simplement optaríem per aquesta segona qüestió, entre d'altres coses perquè la capacitat de maniobra del foker pot disminuir el temps que es perd durant el trajecte.

Dèiem que aquest no és el problema perquè ens trobam que a la pràctica el que hi ha és una capacitat, una disminució de la capacitat de càrrega, fins i tot una disminució de vols, amb un problema afegit que no augmenten les freqüències, sinó que fins i tot podran disminuir, i no només això, sinó com ha alertat el director de l'aeroport, els turbo hèlix crearan problemes a l'aeroport per la lentitud, això, afirma el Sr. Meaurio que en dies punta de l'estiu, la lentitud en l'aproximació a l'aeroport dels fokker, podria bloquejar l'aeroport. Clar, d'aquí a ser necessària una tercera pista, queden dos dies, ja tenim una excusa més.

Quin és el tema que s'ha plantejat avui aquí? Jo crec que és un tema de fons i que mai no l'havíem abordat amb aquesta sinceritat, a pesar que ja ens havíem trobat en situacions similars. Recorden el debat que vàrem tenir quan es llevaren els vols regulars a *Viva Air*?, recorden que el comitè d'empresa de *Viva Air* ja es va entrevistar amb tots els grups parlamentaris i ens varen advertir del que succeiria, que una companyia rendible perdria la seva rendibilitat, en benefici de qui?, en benefici d'empreses privades, naturalment, i en perjudici de qui?, en perjudici dels usuaris de les Illes Balears i en perjudici de les arques de l'Estat. Ho diu el Sr. Angel Mullor, director general d'Iberia: "*Posiblemente, Aviva se la perjudicó hace unos años cuando se le relegó al charter, el no tener los aviones de Viva Air en el regular, nos está costando miles de millones, entre lo que pierde por mantenerse en el charter, unos 2.000 millones al año y el avión con tripulación de aviones de BCM i Air Europa, perdemos entre 4 y 5.000 millones*". Bé, això va ser una decisió política del grup *Iberia* que provoca aquesta situació, una decisió política com la que ara es pren, com molt bé ha dit el portaveu del Grup Popular, respecte d'*Aviaco*. Per cert, el portaveu del Partit Popular aquí, que representa un grup que governa les Illes Balears i que governa l'Estat o parla en nom de l'oposició?, perquè interpel·lacions tan dures contra una companyia pública, jo no n'havia sentida cap mai.

Escoltin, *Iberia*, en criteris economicistes, i ho deia el Sr. Grosske, *Iberia* ha de guanyar doblers o, com a mínim, n'ha de perdre els manco possibles, aquest és el problema. Tot el que són instàncies a *Iberia*, totes aquestes declaracions patètiques del darrer mes, "*El Govern da un ultimatum a Ibaria para que se defina sobre los turbo hélice*", etc., etc., tot això, com es diu aquí, amb una expressió que no sé qui la va inventar, són encàrrecs a la mare superiora, que aquesta mare superiora deu tenir un poder importantíssim, perquè la citam constantment, però la veritat és que totes aquestes qüestions no serveixen per a res. Apel·lar la sensibilitat cap a les Illes Balears del consell d'administració d'*Iberia*, no, això realment crec que és fer retxes dins l'aigua.

I nosaltres voldríem saber quines alternatives té el Govern, "*El Govern da un ultimatum a Iberia para que se defina sobre los vuelos turbo hélice*", bé, hi ha hagut dues, tres, no sé quantes reunions, i què?, es manté la situació. Bé, quin és aquest ultimatum? I si *Iberia* no és sensible cap a les Illes Balears, què farà el Govern balear?, aquesta és la qüestió. Pot fer res o no? Ho deia també el Sr. González i Ortea: "*LLegó a anunciar que el ejecutivo estaba dispuesto a recurrir a otras compañías si Iberia no daba marcha atrás*". Com és possible recórrer a altres companyies si no fa marxa enrera *Iberia*, com?, subvencionant altres companyies?, és possible això?

Volen dir amb aquests ultimàtums i amb aquests recórrer a altres companyies, que és possible una intervenció política per resoldre aquesta situació, o que Europa ens deixa tirats als criteris econòmics de les companyies d'aviació? Perquè si és possible una intervenció política, aquestes dues proposicions no de llei, efectivament són coixes, i jo estic molt d'acord amb els portaveus que m'han precedit, que s'ha d'instar a les administracions públiques. D'acord, "*Iberia* siau més bons al·lots, teniu en compte que som unes illes", però Govern balear i Govern de l'Estat actuïn, i prenguin les mesures polítiques perquè una empresa participada de capital públic, una empresa pública, no sigui discriminatòria cap a les Illes Balears. I crec que hem d'insistir en aquest tema, hi hem d'insistir.

Des que a Madrid s'ha reconegut el cost de la insularitat, no sé si és al primer debat que va participar el Sr. Matas. en el debat del Senat, em sembla que era a aquell, hi va haver una proposta de resolució on hi va haver un reconeixement de la insularitat, mala hora aquell dia, perquè des del dia que han reconegut que tenim un sobrecoast de la insularitat, tot han estat galtades, tot, un pic a una galta i un pic a l'altra, i tenim el cost de la taxa de seguretat aeroportuària, tenim ara la taxa d'aproximació aeroportuària, tenim els fokkers, en definitiva no en sortim de moltes declaracions, declaracions d'intencions, però no avançam gens ni mica.

Insistesc, i voldria que el portaveu del Partit Popular es manifestàs en dos aspectes, primer, si accepta que la proposició no de llei es completi amb una instància al Govern de les Illes Balears i una instància al Govern de l'Estat, a més de la companyia *Iberia* que naturalment els donam suport, però, segon, que concretàs si hi ha capacitat de maniobra, quin marge polític tenim, quines actuacions polítiques s'haurien d'emprendre per resoldre aquesta situació o si totes les declaracions que han fet el conseller de Turisme i el nostre president del Govern, han estat declaracions de cara a la galeria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per intervenir per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, dir que aquesta és una proposició no de llei presentada dia 28 d'octubre, som a dia 18 de novembre, per tant, lògicament hi ha elements de judici, criteris, informacions avui que han estat exposades des d'aquesta tribuna i que no eren disponibles ni conegudes dia 28 d'octubre. Dir que aquesta és una proposició, la del Grup Socialista, de plena vigència, a pesar d'això, plenament vigent, perquè precisament parla del que són les preocupacions i del que són els problemes, increment o disminució de freqüències, tarifes, temps de vol, confort aeri dels passatgers i capacitat de càrrega, per tant tots aquests temes són tocats dins la nostra proposició no de llei, i per tant entenem que aquesta és una proposició no de llei que hauria de ser aprovada, que totes dues, la del Partit Popular i aquesta haurien de ser aprovades, perquè són complementàries, no són en absolut discordants, i a més perquè entenc que totes dues han d'anar dirigides precisament al Govern balear, al Govern d'Espanya i a la companyia *Iberia*, als dos nivells institucionals i a la companyia que ha pres aquest tipus de decisió.

Per altra part, voldria fer algun tipus de consideració sobre la novetat que suposa el fet que aquest parlament es converteixi en el mur de lamentacions del partit majoritari, el partit majoritari du endavant el govern del Partit Popular a Balears, du endavant una sèrie d'iniciatives que fracassen i que després vénen aquí, al mur de lamentacions, duen aquí un escrit, una proposició no de llei, esperant l'absolució d'aquesta cambra, dels seus pecats i de les seves ineficiències absolutes. La veritat és que el paper del Partit Popular el veig molt negatiu, molt negatiu, no tan sols per la ineficàcia total del Partit Popular a Balears per ser escoltat en temes que afecten els nostres interessos generals, sinó també per al Partit Popular que governa Espanya que realment es troba totalment sotmès a interessos privats, que en casos concrets com aquest, suposen atropells per a les Illes Balears i per als ciutadans de les Illes Balears. El Partit Popular està molt més preocupat pel caràcter unitari de la història d'Espanya, per la instrucció cívicomilitar a les escoles i molt més preocupat per la postura que hem de tenir els ciutadans quan s'interpreta l'himne nacional que realment pels autèntics interessos de part del territori d'Espanya, com són les Illes Balears, quan afecten sensiblement la vida dels seus conciutadans i la seva economia directament.

Jo crec, senyores i senyors diputats, que aquestes proposicions no de llei, totes dues, vull anunciar el nostre vot favorable a la proposició del Partit Popular, però que totes dues vénen aquí a reflectir de manera complementària i responent a la mateixa voluntat, aquesta indignació del poble de les Illes Balears en el que són realment erosions i agressions a la seva vida col·lectiva a través de la seva bàsica comunicació aèria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Andrés Charneco, té la paraula.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, si em permet, hi hauria d'haver un pronunciament entorn d'una esmena *in voce* que ha presentat el Grup Parlamentari Mixt, d'afegir a la seva proposició no de llei, "El Parlament de les Illes Balears trasllada al Govern de l'Estat, al Govern balear i a la companyia *Iberia*. Accepta aquesta modificació?", és perquè en quedi constància al *Diari de Sessions* i després quedi redactat així.

EL SR. CHARNERCO I FIDEL:

Efectivamente, Sr. Presidente. No hay ningún inconveniente en aceptar esta enmienda *in voce* que presenta Unión Mallorquina, como tampoco hay ningún inconveniente en aceptar las dos proposiciones no de ley, porque lógicamente si fuera lo contrario, el sentir generalizado a que yo hacía alusión en mi intervención, no se vería representado. Por consiguiente, aceptamos que se presenten las dos proposiciones no de ley.

Pero yo quería hacer una serie de observaciones, porque claro, aquí se sube a la tribuna muy alegremente, se empieza a hablar de operaciones macabras, de oscurantismos, de aquellos oscuros objetos del deseo, de empresas privadas, de financiación, de no sé qué, de patatín y de patatán. Yo le puedo decir una cosa, la consecuencia de la problemática que tiene ahora mismo nuestra comunidad con la implantación de una compañía regional cuya flota está compuesta única y exclusivamente por aviones fokker, está derivada de un planteamiento estratégico de Aviaco, elaborado en 1995, por la administración socialista, gobernando en aquella época, y por cierto, por cierto, las lamentaciones que decía el portavoz del PSM, que yo había venido aquí como si esto fuera el muro de las lamentaciones, efectivamente me lamento, pero me lamento con toda sinceridad, porque los mismos responsables que hicieron y encargaron el Informe Mackenzi de 1995 son los que han hecho el replanteo de la situación que tenemos ahora mismo, es decir son los mismos que estaban en aquella época, los que siguen estando en el mismo sitio y haciendo las mismas cosas, de eso sí que me lamento, y se lo digo con toda sinceridad, de no haber hecho lo que se tenía que haber hecho, con toda sinceridad. Usted interpreta mi intervención como si fuera un grupo de la oposición, no, yo he venido aquí a reivindicar unas cosas que ya el presidente de la Comunidad lo dijo en su momento, las soluciones que se van a adoptar no las sé, es una cuestión política. La decisión clarísima, el rechazo es generalizado, por consiguiente nosotros sí que vamos a intentar que por lo menos, por lo menos se estudie. Lo único que yo le pediría es que vamos a esperar al día 22 que tengamos la próxima reunión con la dirección de Iberia, y entonces ante las reivindicaciones que se hicieron en su momento, ellos hayan hecho eco de la sensibilidad a que hago referencia en mi intervención, y se vea reflejada en un cambio de la programación.

En cuanto a la implantación de la red foker, en este informe de que todas aquellas líneas que sean deficitarias se deben, se deben, con objeto de mejorar los recursos económicos de la compañía, se deben contratar con compañías regionales. Lógicamente en nuestra comunidad carecemos de una compañía regional que pueda absorber los vuelos que Aviaco tenía dentro de su programa, pero ahí yo no quiero entrar porque, si no, me diría que estoy defendiendo los oscuros manejos y cosas pocas claras, como me han dicho por ahí, por la parte izquierda.

Y dicho esto, lógicamente, la preocupación también es mía, mía y de mi grupo, y de todo el Gobierno de la Comunidad, claro que estamos preocupados, estamos preocupados porque lógicamente no sólo ha disminuido de una forma muy considerable la oferta de plazas, como la disminución de la oferta de bodegas, claro que sí, lógicamente, nosotros estamos en una comunidad que si nos quitan la bodega, lógicamente la mercancía..., y claro, claro que estamos preocupados.

Y a UM, lógicamente, me parece muy bien lo que ha dicho, le aceptamos la enmienda que ha presentado, y no tenemos ningún inconveniente en incluirla.

Y dicho esto, termino mi intervención. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Acceptada l'esmena pel Grup Parlamentari Popular, el text quedarà redactat tal com hem dit abans: "El Parlament de les Illes Balears trasllada al Govern de l'Estat, al Govern de les Illes Balears i a la companyia *Iberia* la inquietud ...", la resta és part de la proposició.

Hi ha cap inconvenient que es votin conjuntament les dues proposicions no de llei? Es poden donar per aprovades, per assentiment? S'aproven per assentiment. Moltes gràcies.

IV.- Proposar al ple de la cambra la retirada de la Proposició de llei de foment i regulació del voluntariat social, RGE núm. 1947/95, i de l'Esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 3180/95 (Escrit RGE núm. 5496/97, presentat pel Grup Parlamentari Popular).

Passam al darrer punt de l'ordre del dia que és proposta al Ple de la Cambra de retirada de la Proposició de llei de foment i regulació del voluntariat social i de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu. Senyors diputats, volen que es faci lectura d'aquesta proposta? La passam a votació?

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la retirada, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, cap; abstencions, 26. Per tant, queda retirada la proposta presentada al seu dia pel Grup Parlamentari Popular.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Immediatament començarà la Junta de Portaveus. Moltes gràcies.

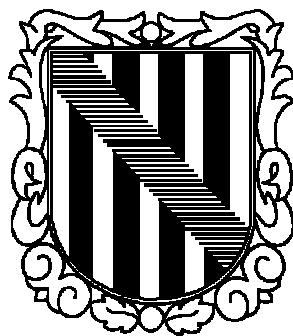
Correcció d'errates.

Diari de Sessions del Ple del Parlament de les Illes Balears, núm. 86 (28 d'octubre del 1997, a les 11 hores)

Pàg. 3636

Allà on diu:
"Alorda i Vilarrubias, Antoni."

Ha de dir:
"Alorda i Vilarrubias, Antoni. Absent."

**DIARI DE
SESSIONS**

DEL

PARLAMENT

DE LES

**ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
